

TRANS for MOTOR

III.

Přátelé, naše nápady dostávají čím dál tím zřetelnější podobu. Kdo by si to před časem pomyslel, že tolik z Vás bude stránkami bulletinu potěšeno. Děkujeme Vám všem za podporu a opět Vás vybízíme k daleko usilovnější práci. Letošní rok uzavírá třetí číslo Transformatoru tentokrát osvětleno vánočními ozdůbkami.

PLNOST BYTÍ

Nekonečná a nezměrná Potencialita existence a Přítomnost JEDINÉHO
jsou skryty v každém člověku.

Každý jednatel se může stát činným agens božské síly,
která vibruje v jádru Země a v srdci každé lidské bytosti.

Dane Rudhyar

Astrologie - věčné putování

„Naprostá nemohoucnost člověka pozvednouti se k Bohu je jedinou cestou, která k Němu vede. Neboť tato nemohoucnost tím, že je naprostá a nekonečná jako Bůh sám, jej odhaluje skrze samo absolutno této nemohoucnosti, která jej zakrývá a dosahuje jej skrze samo nekonečno této nemohoucnosti jej dosáhnout.“

Patandžali

Je několik otázek, s kterými vystačíme celý život a odpověď je stejně v nedohlednu. Jedna z nich je: kam to vlastně přicházíme v tomto životě, do čeho jsme to vstoupili? Jakkoliv existuje bezpočet odpovědí na tyto otázky více či méně přijatelných, osobně jsem u sebe zaznamenal rezonanci s pohledem Dane Rudhyara. Ve zkratce se dá říci, že vstupujeme do Aurického vejce, do pole vztahů všech myšlenek a idejí, které tu kdy byly. To pole je

ohrazeno ovoidálním prostorem, v kterém musí být odpracován vztah Soul-to-person.

Když člověk zemře, toto pole či Aurické vejce, přestane být aktivní a ponoří se do stavu jakéhosi zatemnění nebo řekněme latence. Zrozením nové entity, nové lidské existence, obnoví Duch vztah s novou entitou a pole je reaktivováno. Ale osoba, která předtím zemřela, není totožná s nově zrozenou. Stejná je monáda Ideity-field, stejné je Soul-field, ale do Ideity-field, do Aurického vejce je vtažen nový lidský organismus, jiná osoba ve zcela odlišném společensko-kulturním prostředí, než v kterém byla zrozena osoba předchozí.

Soul-field je pevnou stálou součástí Ideity-field. Zde se shromažďuje „spirituální žej“ zkušeností jednotlivých, v různých časových intervalech se střídajících osob.

Zjednodušeně řečeno: vstupujeme do energetického pole, které je jakousi trestí všech myšlenek, činů, úspěchů a chyb všech osob, které toto pole obývali před námi. Nastupujeme

jako noví „správci“ do úřadu, kde bychom se měli vyrovnat s úspěchy i nezdary „činníků“ předchozích a zároveň vytvořit z tohoto dědictví něco nového. Svým vlastním životem můžeme změnit kvalitu „spirituální sklizně“, která bude připravena pro dalšího nástupce po nás. Troufám si říci, že v tom je naše odpovědnost. Odpovědnost za to, v jakém stavu předáme Ideity-field tomu dalšímu, kdo přijde po nás.

Nastoupíme tedy jako noví správci. A co teď? S čím začít? Kam směřovat? Zde přichází jako velký pomocník astrologie. Horoskop zrození tak můžeme chápat jako symbolické ztvárnění toho, co bychom měli z toho ohromného dědictví především rozvinout, na co je kladen důraz. Ale zároveň je mapou na cestu k poznání „kdo jsme“. Nebo to můžeme chápat jako svůj jedinečný úkol jak přispět k potřebám větších celků. Teprve tehdy pochopíme, kam jít a proč.

Nejdříve si však každý musíme zaběhnout do své první kolečko zkušeností jednotlivými domy, s dvanácti základními typy zkušeností, kterými budeme v životě stále vždy v různých variantách testováni, abychom zjistili, že ani ambice, sebeprosazování, hromadění majetku materiálního či duchovního, ani hledání jistot v povolání, poslání a všechna další urputná hledání, nás neposunou k Bohu či sebepoznání ani o píď. Pokud si neuvědomíme, že to bylo jenom zahřívací kolo k pochopení vlastní totální nemohoucnosti. Kromě toho, on je to spíše vířivý tanec a čím je v něm méně zanícení a více volnosti, tím snáze se nám odhaluje střed, kolem kterého tančíme. Zjistíme však ke svému údivu, že i ten střed jsme my sami. A jsme přesně tam, kde bychom být neměli. Honem pryč odtamtud, nebo se staneme onou špejlí, na kterou se tak krásně navíjí nafoukaná vlákna cukrové vaty našich zkušeností. Ty pak podmiňují a také podminují naši tolik potřebnou odstředivou cestu, abychom mohli nezávisle na svých zkušenostech, jasně, čistě a nezatížení minulostí prožívat a pochopit další přítomnou skutečnost, která je vždy jedinečná a neopakovatelná, protože odpovídá vždy novému obrazu, který dávají planety ve svých nekonečně proměnlivých tranzitních a sekundárně-direkčních pozicích. A k tomu všemu je každému z nás ještě nadělen určitý vnitřní rytmus a ten bychom měli v tom tanci sladit s hudbou a rytmem Nebeských sfér. Nekonečné možnosti prolínání těchto rytmů vytvářejí závratná množství rezonancí. Interval, v kterých mocné rezonance vnějšího a vnitřního rytmu protnou základní Tón našeho života, vymezují rozhodující okamžiky radosti i bolesti v nekonečné proměnlivosti našich životů. Tak se

nám ukazuje absolutno naší nemohoucnosti. Procítěním a pochopením této nemohoucnosti možná otevíráme svoji cestu k tomu, co nazýváme Bohem, universálním duchovním principem a mnoha jinými slovy. Ta cesta by měla být lemována smíchem. Protože Smích je posvátná vibrace, která se rodí v naprosté odhalenosti a otevřenosti a jen tehdy jsme zcela volni pozvednouti se k Bohu, když o to vědomě neusilujeme. Vše, co činíme, je bez záruky. Vypadá to jako něco až příliš prostého a jednoduchého.

Jestliže studujeme astrologii, seznamujeme se s postupnými kroky možnosti vlastního rozvoje, různými cykly apod., procházíme rozmanitými stádii úžasu, ohromení, až si náhle začneme uvědomovat, jak je to vlastně prosté a samozřejmé. Ale to uvědomění si samozřejmosti je již velkým krokem vpřed. Nejprve však musíme projít v životě množstvím krizí, musíme si zakusit své, abychom zjistili, co v nás je. Každý si tvoříme svůj svět, protože jej vnímáme z různých souřadnic a s jinak propletenými symboly možností. Proto základní tvar nativity je jakýmsi geometrickým obrazem naší osobnosti, kdy teprve tehdy, když jej spojíme se silami Přírody a vztáhneme jej k silám Kosmickým, máme příležitost stát se tím, kým opravdu jsme. K tomu se však musíme změnit. Tak často provolávaná výzva po tom, abychom se změnili však znamená, že jsme se jinými stali, než opravdu jsme. Výchova v rodině, masáže z docházky školní a mocný vliv institucí společnosti, si nás uhnětli do čehosi, o čem se domníváme, že jsme to my. Ale všechny tyto vlivy a z toho plynoucí zkušenosti, na kterých se pak snažíme otupěle stavět svou osobnost, nás měli od sebe jenom odvést a poskytnout nám iluzi jistoty sebe sama. Tak to chce instinktivní sebezáchovný pud společnosti. My se však musíme prodrat trnitou cestou zpět k sobě, to jest tam, odkud jsme vyšli, za cenu bolestných poznání a s odvahou opustit svůdné volání pohodlí. Při docílení stavu rezonance, který je možný jen při zbavení se vlastních pout, obranných valů, tedy při uvolněné otevřenosti přijímání a dávání zjistíme, že nemusíme nic dokazovat sobě ani světu.

Tento stav je rozhodující pro přechod na jinou úroveň komunikace mezi lidmi. Jak by mohla taková komunikace vypadat? Naprostá důvěra plynoucí z totální otevřenosti, kde čistota myslí, podložená a osvědčená praktickým jednáním, dosáhla stavu, kde nemusíme nic skrývat a jsme již zbaveni pout volby nasazovat si různé masky. Tak je nastavena možnost pro

dorozumívání pomocí třeba hudby, rytmů poezie, obrazů, kdy není třeba vysvětlování, přesvědčování, vnučování. Ty různé souřadnice a úhly vnímání, s kterými přicházíme na svět se mohou sejít na vlně porozumění. Neznamená to, že budeme zbaveni bolestných prožitků a obtížného rozhodování se v životě. Průchod pekelnými plameny těžkých dnů našeho bytí je naopak nezbytným předpokladem pro pochopení. Pomoc a pochopení druhých, sdílení, může být ve stavu takového uvolnění a otevřenosti mnohem větší. Nejsem takový snílek, abych si myslel, že tohoto stavu lze docílit rychle, snadno a mezi všemi lidmi. Přesto silné a dynamické tranzitní planetární konfigurace, které nás průběžně provokují k pochopení, jsou takovou příležitostí pro každého z nás. Všechny nativity byly, jsou a budou takto aktivovány a přesto každá jinak. Dostáváme však šanci k vystřízlivění z bolestné reality zbytečných soubojů na všech úrovních o prosazení vlastní pravdy, zdůrazňování vlastní jedinečnosti, nezávislosti a nesmyslné pýchy na vše, co se nám podaří analyzovat, roztřídit, odlišit, zkritizovat apod. Komické zápolení zastánců rozmanitých interpretací naší existence prostřednictvím různých pomůcek, ať již to je astrologie, psychologie, či všeho, co se nazývá dnes vědou, připomíná smečku psů, kteří se odmítají pustit vytrvalého hryzáni kosti své vlastní jediné a tudíž omezené pravdy. Prostý fakt nastudování určitých technik, filosofii apod., které vždy budou svádět k universálnímu hledající nebo snad tápající jedinci, hrnoucí se za vidinou jakéhosi osvícení s vytřeštěnými očima do budoucna, místo abychom nacházeli na každém kroku, pozorně prožívali každou chvíli. Chceme se změnit, rozvíjet, hledáme cíle a tato úporná snaha nám brání zastavit se a v tichosti pozorovat a pochopit. Stejná netrpělivost, která nás žene v touze za bohatstvím, provází i naši touhu stát se osvícenou duchovní bytostí. Obojí je opět silovým působením našich tužeb a přání něčeho dosáhnout. A tak přehlízíme všechna znamení přítomného okamžiku a touto ztrátou pozornosti se i mýjíme s vlastním přerodem, transformací. Totiž domnívám se, že především naše usilovnost činí vše příliš složitým. Ve skutečnosti věřím pevně v to, že většina věcí musí být až neuvěřitelně prostá a jednoduchá. Hledání sebe sama, osvícení pomocí různých náročných technik a technologií, to je zase jen přenesení světa techniky, vědy do tzv. světa duchovního a zatím zapomínáme na přirozenost a moudrost prožitku. V posledních letech (desetiletích) se stále více lidí štítivě

výkladu světa, vede mnohé jedince k majetnickému pocitu „vševědoucnosti“. Státem podporované akademické vzdělání dává těmto Saturnům patent na „vědění“. A když to neudělá stát, snaží se vytvořit si takový patent na svou nadřazenost vyznavači čehokoliv. To by snad ani tolik nevadilo, kdyby se se svým „vyznáním“ někde uzavřeli a dali pokoj. Ale ouha! Právě z těchto „děř“ se derou na povrch různé bezpáteří pišišvoři, klnouce všemu novému, pro ně neznámému a tudíž zavrženému.

Naše mysl by se měla chopit spíše nomádského způsobu putování bez ulpívání na myšlenky, ideji, místa, zkušenosti. Každé zastavení je signálem k navícení zrádných sítí zkušeností, jehož výsledkem může být snad jenom tuhý kokon. Pipláme si každou zkušenost a když se jich pár nahromadí, rozbijeme tábor jako obehnané ležení pro všechny, vždy zdůvodněné nějakými udýchanými lži-jistotami neukojených ambiciozních filosofů. Jakmile si je někdo příliš jist sám sebou a svým postavením, měl by si být podezřelý a rychle ten matoucí závoj jistoty rozrušit. Je to přece jenom naříznutá berle. Radši ji vždy zahodíme včas, než začneme být na její omezené trvalosti příliš závislí.

Technologie a rozvoj techniky nás mohly osvobodit od práce rutinní a uvolnit tak náš potenciál a čas k vnímání a prožívání života v těsnějším sepětí s neviditelnými silami přírody a využívat tak to, co je k dispozici, co je již stvořeno. Stávají se z nás klopotně odvrací od prožívání světa materiálního a pyšně se vypíná a hlásí ke všemu tzv. duchovnímu. Pohrdáme obyčejnými prožitky všedního dne a jeho problémy a obracíme svůj zájem, mysl a touhu jen po velkých prožitcích duchovních. Tam pak je velký prostor pro blbnutí neuvěřitelných rozměrů, kdy mnoho nevšedních a nepochopitelných prožitků je hned označováno za osvícení apod.

Život ale nelze dělit na materiální a duchovní, jako nelze člověka vnímat odděleně jako tělo a duši. Vytváříme složité a komplikované, urputné a vysilující cesty k něčemu, co máme odevždy v sobě. Jednoduché je to, že to přirozeně máme v sobě, složité je to, že se vzpíráme si toho všimnout prostě a jednoduše. A tak nastupují různé techniky hledání, které jsou zase plodem ambicí, touhy být něčím víc. Knihkupectví po celém světě jsou plná knih, návodů od lidí, kteří dokázali na své cestě životem zvládnout nebo vyřešit nějakou krizi a hned je obsedne, řekněme i v dobrém úmyslu, nutkavá myšlenka, že o tom musí napsat knihu, případně vymyslí techniku

postupu, nějak to nazvou, zní to nově a šoupnou to na trh jako universální pomoc všem ostatním. A že jich je, kteří pod rouškou psychologie a různých pseudomystických prožitků v současné době oblbují pěknou porci populace. Je to až k nevíře, kolik lidí ztrácí pozornost a přestává používat vlastní mysl. Stačí pak jeden maličký rádobý guru přioděn do oranžového či jiného roucha, který zašveholí za příslušného rituálu šikovně naformulované pravdy odvěké, a všichni ti nepozorní, otrlí a „zkoušení“ lidé se z něj mohou podělat.

Troufám si tvrdit, že oblast jasných a „vědecky“ ověřitelných skutečností se smršťuje, zatímco svět pro nás zatím neznámých, neprozkoumaných a proto zdánlivě tajuplných energií se před námi rozevírá. On se nám vlastně nabízí. Postupně zjišťujeme, jak draze a nesmyslně se snažíme uměle vygenerovat síly, energie, místo snahy odhalit ty, které jsou zcela přirozeně okolo nás a my je jenom neumíme využít. Smyslový svět máme pojmenován. Co však se silami, symboly, všemi nejniternějšími zkušenostmi, prožitky duše ať již vědomými nebo nevědomými? Proč se tak usilovně nimráme ve svém nevědomí, když málokdo z nás chápe a je schopen sledovat své vědomí?

Jaký přístup zvolit, jaká slova vybrat k vyjádření něčeho tak hlubokého a zároveň tak rozprostraněného? Zde nastupuje umění interpretace. Do každé interpretace, jejíž obsah je základním dorozumívacím prostředkem mezi lidmi, se promítáme ve své celosti. Je astrologie, je filosofie, psychologie, ekonomie a spousta dalších disciplín, které používáme jako pomůcky k lepší orientaci v tomto světě. Jsme-li postaveni před výklad určitého jevu, který se nám zdá stejný pro všechny, s podivem shledáváme, že mnohé interpretace stejné věci jsou velmi různé a leckdy až protichůdné. Skutečnost je stejná, ale lidé jsou různí. Protože každý pozoruje skutečnost z jiných souřadnic a jsme jinak podmíněni. Myslím, že v budoucnosti by interpretace měla směřovat někam k poezii, k hudbě. Astrologie by měla být pro člověka příštích dnů součástí běžného vybavení. Neustálé rozšiřování prostoru, který se snažíme mentálně a smyslově pojmut směřuje k tomu, že budeme rozhodně odsouzeni poznávat a chápat stále více jevů nepřímo. Nebude možno, a už dnes není, spoustu věcí zakoušet přímou zkušeností a rozumem a zde se otevírá prostor pro poznávání a chápání věcí cestou analogie.

01.02.1950, 22:50 UT, Praha

Roman Votruba

ASPEKTY Mars/Uran

Liz Greene, Howard Sasportas

Jak Mars tak i Uran jsou animálního nebo mužského typu energie. Animus se spojuje se sebezprosazením, zobrazením sebe sama a tvořivým jednáním zevnitř. Mars/Uran se projevuje silnými individualistickými tendencemi; nestačí se projevit pouze jako samostatná osobnost, ale toto učinit svým svérázným způsobem. Je potřeba něco vytvořit nebo vyjádřit (Mars), co je jedinečné nebo někomu vlastní (Uran).

Když lidé s tímto aspektem nemají pole působnosti pro svou tvůrčí energii, jsou pod

velkým tlakem: je k dispozici příliš mnoho energie, kterou nelze uplatnit. Je zde i podobnost k aspektům Mars/Jupiter: i zde je tendence se při svém jednání odvolávat na "pravdu". Dane Rudhyar spojuje Uran s kosmickým, božským nebo univerzálním duchem, božským myšlením. Lidé s aspekty Mars/Uran někdy jednají, jako by měli náhled do plánů Boha. Toto dává přirozeně jejich aktivitě větší sílu nebo moc. Zdá se, že jsou velmi často připraveni na nové myšlenky, představy, názory

nebo trendy, které si teprve razí cestu jako představy do kolektivního vědomí.

I u horoskopů velmi zdůrazňujících zemi urychlují a dráždí aspekty Mars/Uran nervový systém. Fyzická činnost jako cvičení a sport jsou užitečná pro uvolnění energie těchto dvou planet.

ÚČASTNÍK: Můj bratr má tvrdý aspekt Mars/Uran jako část velkého kříže. Má sklony k hrozným výbuchům temperamentu. Teprve v průběhu posledních let přišel na to, že se cítí lépe, pokud si zabývá kolem domu nebo jde do posilovny.

HOWARD: Zdá se, že lidé se spojením Mars/Uran mají určité rychlé chvění. Někdy se vzbudí uprostřed noci jakýmsi nárazem energie a s zešíroká otevřenýma očima sedí v posteli. Cítí se, jako by jimi protékal elektrický proud. V některých případech - pokud je s aspekty Mars/Uran ještě spojen Merkur - trpí postižený epileptickými záchvaty nebo křečemi.

ÚČASTNÍK: Měl jsem přítelkyni, ta měla kvadraturu Merkura na konjunkci Mars/Uran.

ÚČASTNÍK: Můj přítel má se svou kvadraturou Mars/Uran tak prudký temperament, že to vypadá skoro jako záchvat. Je to opravdu hrozné, neboť nad tím nemá kontrolu.

HOWARD: Ano, vzpomeňte jen na tu nenadálou prudkost a sílu prorážejícího Uranu, který je rozohňován martovským principem. Explosivní temperament je impuls pro zdivočelé prosazení se.

Pokud lidé se spojením Mars/Uran nenajdou možnost, jak použít svoji sílu a kreativitu, potom nemá tato energie žádné východisko a může se obrátit dovnitř a vést k nemocem nebo depresím. Když se v horoskopu objeví tvrdý aspekt Mars/Uran u lidí, kteří stojí převážně pod vlivem Ryb, Vah, Raka nebo dokonce Štíra, mohou nastat těžkosti integrovat tento aspekt do života. Tito lidé jsou většinu času přátelští a přívětiví, a pak náhle explodují, běsní a zuří. Spojení Mars/Uran v horoskopu, kde jinak převládá oheň a vzduch, se snadněji integruje. Je sice peklo žít s těmito lidmi, ale alespoň se energie Mars/Uran nenasměruje dovnitř. Zřejmě ji každý na sobě pocítí, ale nevyřadí se destruktivně směrem dovnitř.

Vytvořil jsem již mnoho horoskopů pro lidi s konjunkcemi, kvadraturami nebo opozicemi Mars/Uran, kteří se svou vlastní prudkostí a silou necítili dobře. S nebezpečím, že budu prezentován jako Dr. Frankenstein, někdy těmito lidem radím, aby pro sebe získali větší prostor a nebáli se vyrušovat. Namísto neustálého ohledu k ostatním, měli by jim dát občas možnost se

přízpůsobit. Nerodíme se přeci s aspekty Mars/Uran, když nám není určeno občas trochu šokovat a rušit. Lidé, kteří pro svůj aspekt Mars/Uran nevědomě vlastní nebo připouštějí volný prostor a s ním spojenou potřebu po sebevyjádření, naleznou pravděpodobně "útočiště" k manipulování a ovládání a dostanou tak jak tak, co chtějí. Proč tedy nehrát rovnou s otevřenými kartami?

Jak Charles Carter tak i Isabela Hickeyová pozorovali, že tvrdé aspekty mezi Marsem a Uranem podporují tendence k úrazům. Isabela se domnívá, že pokud se v sobě nosí velké množství neharmonické a explozivní energie, přitahuje to na sebe úrazy a hádky. Toto jsem zrovna tak vyzníval při spojeních Mars/Uran.

Často sebou lidé se silnými, tvrdými aspekty Mars/Uran přinášejí neobyčejně mnoho přerušení a rušivých momentů, které se pak projevují před nebo během rozhovoru. Jedna paní s konjunkcí Slunce/Mars/Uran přišla na astrologickou konzultaci pár minut po té, co se naprosto nečekaně objevil ve dveřích můj domácí a sdělil mi, že se mám vystěhovat. Pokaždé, když sjednávám termín s klientem s těmito aspekty, z čista jasna někdo zvoní u dveří a nemohu se ho zbavit. Takže přeruším konzultaci. Stávají se věci, na které nemám žádný vliv a normální průběh dne je vzhůru nohama. Například v neděli nedávám žádné konzultace. Pak někdo zavolá, prosí o rozhovor a z nějakého důvodu učiním výjimku a smluvím termín na neděli, protože to klientovi nejlépe vyhovuje. Spočítám horoskop a narazím na konjunkci Mars/Uran na ascendentu!

Často mívají lidé se spojením Mars/Uran v sobě něco vzrušujícího, magneticky přitahujícího, možná dokonce jistý druh léčivé síly. Je cítit, jak z nich zrovna srší energie. Zdá se, že lidé s trigonem nebo sextilem Mars/Uran snadněji ovládají energii a projevy tohoto spojení planet. Viděl jsem trigon nebo sextil v horoskopech lidí, kteří jsou velmi originální, vynalézaví a individualističtí a přeci s tím dobře vycházejí. Mají zpravidla pozoruhodnou přitažlivost. Trigon nebo sextil Marse a Uranu je znamením pro hlubokou základní sílu.

ÚČASTNÍK: Slyšel jsem, že lidé s Uranem v Beranu si dělají, co chtějí, s Uranem v Blížencích si myslí, co chtějí a s Uranem v Raku cítí, co chtějí.

ÚČASTNÍK: Lidé s konjunkcemi Mars/Uran, které jsem poznal, měli někdy opravdu neobyčejné sexuální záliby. V ostatním směru jsou spíše konvenční, svoji individualitu ukazují v sexualitě.

HOWARD: Moc pěkné! Jiní lidé se spojením Mars/Uran, které znám, zaměstnávají svůj Mars hraním počítačových her, vynálezu lépe fungující pastičky na myši - nebo jako astrologie.

ÚČASTNÍK: Řekneš ještě něco k opozicím ?

HOWARD: Opozice Mars/Uran je svérázný aspekt. Takoví lidé mají mocnou nutkavost k sebeprosazení. Teď mi asi řeknete, že bude smysluplné se prosadit proti ostatním, kteří se zrovna hodí, ale opozice Mars/Uran to tím skončit nenechá. Je potřeba najít lidi, kteří jsou panovační a dominantní a pak se pokusit proti nim prosadit. Vždyť by to nebyl žádný zvláštní výkon se prosadit proti slabochovi! Ale pojmout to s někým, kdo je stejně tvrdohlavý a silný - to je teprve to správné měření sil. Čím silnější je ten druhý, tím silněji se také bude projevovat opozice Mars/Uran. Bojovat s jinými je metoda k poznání vlastní síly a upevnění identity. Jsem si jist, že jim bojování přináší tajný požitek: cítí se živější a přibližují se své podstatě. Tak jako v politice, pomůže i zde protistrana, opozice, k nalezení a prosazení své vlastní síly - a naopak.

ÚČASTNÍK: Ano, to mohu potvrdit. Já mám kvadraturu Mars/Uran, ale cítím se přitahován uranickými typy - od lidí, jejichž Uran stojí v blízkosti nebo naproti mého Slunce nebo

Měsíce. Musím prostě mít s lidmi co do činění, plní síly a aktivní.

HOWARD: Ano, lidé se silným přesvědčením nám pomáhají k upevnění našich názorů. Ale všiml jsem si ještě něčeho jiného. Někdy poznám lidi, jejichž Mars stojí v konjunkci, kvadratuře nebo opozici k Uranu, a mám pocit jistoty, že nevím, co provedou v následujícím okamžiku. Připadají mi prostě nevypočitatelní, jako kdyby se každým okamžikem mohli proměnit - což pravděpodobně cosi prozrazuje o vztahu, který mě spojuje s mým sextilem Mars/Uran. Ale někdy se necítí můj ascendent v Kozorohu a má konjunkce Mars/Saturn s typy Mars/Uran dobře. Stává se mi příliš často, že mě překvapí, když si myslím, že vím na čem jsem. Jakýmsi zvláštním způsobem ve mně vzbudí pocit, že jsou vážní a konvenční. Nesmějte se!

Autoři: Liz Greene, Howard Sasportas

Titul: Dimensionen des Unbewußten in der psychologischen Astrologie
(Dimenze nevědomí v psychologické astrologii)

Překlad: Jan Peuker

Hlas lidu, hlas Boží:

Mars v opozici na Uran

Tento aspekt vypovídá o náhlých neočekávaných změnách a zvratech. To však umožňuje výcvik v improvizaci.

Pokud je Uran retrográdní, dochází k těmto zvrátům uvnitř člověka, který je schopen zavrhnout či „smést se stolu“ i něco na čem dlouhodobě pracoval, shledáváje to náhle nesmyslným či nepostačujícím. Tyto „rozlučky“ jsou většinou náhlé a radikální.

Těším se na Vaše názory a připomínky

V Praze 20.10.1999, 9:50 SEČ

Lenka Brožková

Uran je ve Vodnáři

V domicilu tedy doma, a když je někdo doma, tak si tam dělá co chce – zmatek i řád, nebo naopak. V televizních novinách jsou zprávy o haváriích letadel (nebo jiných věcí souvisejících s moderní technikou a vzduchem) slyšet více než kdykoli dříve.

CO VY NA TO?

Není to záležitost jen kolektivní ale i s čistě individuálním dopadem. 5.VII.1999 ve 20:40 jsme jeli střepem z přehradu na chatu a 2 km před Přehradou nám skočil do cesty strom. Padesátka v čudu a navíc 14 dní nucené dovolené a 6 víkendů jízdy na chatu v přeplněné lince 480 000 z Florence.

Lazy 13.9. 1999

V. Smutný

Noc pastýřů

Dlouhé listopadové dny. Večer začíná už ráno a lidé chodí pomalu. Pročpak tedy je to můj nejmilejší měsíc, říkám si. Proto asi, že mám čas. Okolní svět jakoby neexistoval, přestává dorážet na smysly a ony přesto neodpočívají. Listopad, lásky čas. V květnu to tak dobře nejde. Doléhají ke mně ztracené hlasy, které jsou jindy tak slabé. Město i lidé se přizpůsobují tmě a pláč vypadá jako zmoklý obličej. Advent ještě nezačal, ačkoli se o to výkladní skříň pokoušejí. Přesto se začínám těšit. Přichází to vždy nenápadně, ale má to nápadný příznak: ať sahám do přihrádky pro jakoukoli hudbu, spolehlivě se mi pod ruku připlete Ryba.

Ale nepustím si ho. Až na Štědrý den. Neboť přestože složil 72 smyčcových kvartetů, desítky písní, zpěvohry, 20 církevních árií, 30 offertorií a 49 různých mší – z nich jedna je to: Missa solennis festis Nativitatis D.J.Ch. accomodata in linguam bohemicam musicamque redacta – čili Hej, mistře. Česká mše vánoční.

Narozen 26. října 1765 v rodině přeštického kantora, hudbou neustále obklopen. (Umíme si to vůbec představit? My, co se honosíme svou kulturností a rozhledem, co si myslíme své o venkovanech poloviny osmnáctého století – tedy pokud si něco o nich vůbec myslíme – a co jsme naposled slyšeli varhany a zpěv live bůhví kdy? Natož abychom sami cosi vyloudili? Oni zpívali. V kostele při mších, ti muzikálnější na kůru; a hráli. Proč vlastně dnes nechceme zpívat, a v devíti případech z deseti se za zpěv stydíme?)

26. říjen není sice ještě listopad, ale už skoro. Slunce na 4. stupni Štíra, novoluní před narozením 22 Vah: sabiánský symbol „Dítě dává ptákům napít z fontány“ – co dostaneš od nekonečna, můžeš dát konečným bytostem, které po tom žízní. Klíčovým slovem je PÉČE A STAROSTLIVOST. Nov před narozením, tedy symbol toho, čím člověka vybavila na cestu rodová a kulturní minulost.

Mladý Ryba odchází v letech 1780-85 na studia do Prahy a je pražským hudebním prostředím nadšen. Nedostatek peněz mu zprvu neumožňuje chodit do divadel, ale v průběhu studia si začíná vydělávat účinkováním na kůrech, hrou na varhany u sv. Salvátora a prodejem svých skladeb; chodí na třetí parter do Thunovského a roku 1783 dostavěného Nosticova divadla...ale jeviště ho ani tolik nezajímalo, zavíral oči nebo si je zastíral pláštěm, aby nerušily uši. A právě uprostřed tohoto období, v červnu 1783, nadchází Rybovi v sekundárních direkcích první živé novoluní – na 22. stupni Štíra: Lovci střílejí divoké kachny – SOCIALIZACE INSTINKTŮ. Velké plány stát se operním kapelníkem jsou zanedlouho opravdu sestřeleny, už koncem roku 1784 jej otec v dopise vyzývá, aby nastoupil na uvolněné učitelské místo v Nepomuku; kdoví jaký sen o sobě má Ryba, opouštějící počátkem roku 1785 Prahu. Rodinná tradice (že by vliv prenatalního novoluní?) vítězí a nadchází životní etapa Venkovský učitel.

Zatrpklost se však nekoná. „V roce 1788 jsem byl ustanoven skutečným učitelem.. (11/2, Rožmitál).. a od té doby žiji své dny v kruhu své rodiny spokojen, jak je ve skromných poměrech možné...Přemýšlel jsem o povinnostech učitelových a shledal, že jsou velmi vznešené...Abych se úplně uklidnil, zabýval jsem se myšlenkou: také v malém městě můžeš něco dobrého dokázat...V tomto postavení věnoval jsem se celou duší literatuře a hudbě“. Kromě češtiny a němčiny ovládal latinu a řečtinu, francouzštinu a italštinu. Četl antické klasiky, životopisy Spinozy a Voltaira, Senecu, díla Rousseauova, Condorcetova, Tissotova, Bonnetova a Thomasiova, studoval Veleslavínovu Politii, Komenského Bránu jazyků i Pelclovu Českou gramatiku, a komponoval. Přitom neustále dbal toho, že jeho hlavním povoláním je učit děti. Svoje sny o umělecké dráze definitivně pohřbil po svatbě (červen 1790, progresivní

Slunce/Luna v první kvadratuře, Luna v konjunkci s bodem štěstí a vzestupným uzlem, v opozici na Neptuna), v deníku si o tom napsal: „*Prozřetelnost mne chtěla mít takového, jaký jsem*“. Ve své horlivosti pochopitelně narážel na velké překážky, nelíbilo se, že chce, aby děti chodily do školy nejen v zimě, a byl v neustálém konfliktu s farářem Zacharem kvůli důslednému prosazování školských reforem a vůbec zavádění „nových pořádků“ (tyto konflikty vrcholí v létě 1794, progresivní Luna konjunkce Uran). Boj o živobytí, boj o ideje, a přitom žádné flinty v žitě: 1795 mu umírá dvouletý synek, v dubnu 1796 i prvorozený pětiletý, a přesto vítězí hudba nad smutkem – a JAKÁ hudba – 24. prosince 1796 zazněla poprvé v rožmitálském kostele Povýšení sv. Kříže právě Česká mše vánoční, nepřekonatelná hvězda hitparády radosti, jediný mollový akord snad v ní není; blíží se Rybův progresivní úplňek, tedy pro úplnost dodávám, že ozdobení v něm navíc Luna Saturnem a Slunce Merkurem.

Další významnou kompozicí vrcholného úplňkového období je slavnostní mše Es dur z roku 1797. Stojí za to se na sabiánské symboly úplňku podívat blíže: Slunce na 6. stupni Střelce – „Kriket“, s Merkurem na 12° Střelce – „Prapor se mění v orla; orel v kohouta, zdravícího úsvit“ Luna na 6° Blíženců – „Dělníci, pracující na olejovém vrtu“, se Saturnem na 2° Blíženců – „Mikuláš potají strká dárky do punčoch, visících na krbu“.

Ten podivuhodný muž, Jakub Jan Ryba, učí, píše a pracuje dál; kdoví jestli si v tom úžasném množství zkomponovaných mší (jen do roku 1795 už jich měl na kontě třicet) tu vánoční nějak oblíbil, nebo ji považoval za výjimečnou; i když bych řekla, že ano. Rozhodně si ale nemyslel, že je jeho nejdůležitějším životním dílem: svědčí o tom svým záměrem gigantické práce, do kterých se pustil v období po sekundárně direkčním úplňku a za třetí kvadratury. Od roku 1798 se stále více věnuje kompozicím v mateřském jazyce, překládá z latiny do češtiny několik nedělních žalmů, které zapojuje do svých Nešporních písní. Téhož

roku vzniká kompozice *Novae et liberae cogitationes*, cyklus skladeb pro varhany, která je zvláštním kontrastem k záměrně prostým Nešporům. K průběhu úvodní toccaty jsou připsány latinské vysvětlivky, např.: **Všechno pochází z jednoty, jednohlas zní sám v sobě, všechno k sobě poutá, z něho vzniká harmonie jako linie z bodu, potoky z pramene, bytost z jsoucna** – *Bez pohybu není život, síla ani účinek* – *V očekávání je naděje i strach* – *Opakování je krásné, dochází-li k němu ve vhodné chvíli*.

Přelom 18. a 19. století poněkud křísí jazyk český i v poezii, Thám, Puchmajer, Hněvkovský. Ryba zhudebnil mnoho básní z Puchmajerových almanachů, písně vyšly i tiskem, a to je jen malá část jeho boje za jazyk český (stokrát omletý termín „národní buditel“ přede mne předstupuje oděn v člověka). Sepsal v tomto období též rozsáhlou českou hudební příručku, *Počáteční a všeobecní základové ke všemu umění hudebnímu, sebraní dle nejvznešenějších a nejznamenitějších hudců našich let*. Je rozvržena do tří knih. V první Ryba vyložil rozdíl mezi zvukem a tónem, pojednal o hudbě jakožto umění tónů – teoretickém (zpytujícím), kam patří fyzikální vlastnosti a matematické vztahy tónů, a praktickém, což je skladatelská a interpretační tvorba; dále je v první knize obsáhlá kapitola o moci a účinkování hudby na lidské city, s četnými citacemi z Písma i literatury. Ve druhé knize, která má třináct kapitol, se zabývá hudební naukou, a řeší problém terminologie: zčásti přeložil do češtiny termíny z hudebního názvosloví italského a německého, a dost jich vymyslel sám. Některé se používají dodnes, jiné potěší: např. vzdychač-plašinec-mizič (pauzy nejnižších hodnot) nebo hřebřík (notová osnova). Třetí kniha je nazvána Muzičný slovník. Zde Ryba pro potřeby začínajících hudebníků vybral a podle abecedy seřadil nejpodstatnější termíny z hudební teorie a praxe. Jeden příklad za všechny, heslo Figura – kratičká melodie v rozličném posazení not a velikém množství proměn: u figury o čtyřnadvaceti

tónech uvedl Ryba počet možných kombinací: 62044840173323943936000.

V práci plynou Rybovi první léta nového století, jeho subjektivní čas mezi progresivním úplňkem a třetí kvadraturou. Při kontaktu progresivní Luny a Jupiterem a posléze s Neptunem, tedy v letech 1804-1805, se mu dostává významného ocenění – město Plzeň si u něj objednalo oratorium pro chrám sv. Bartoloměje. Během šesti týdnů Ryba vytvořil pozoruhodné dílo, *Stabat mater dolorosa*, a ještě další dvě skladby, *Slavnostní mši*

d moll a offertorium Magnus est Dominus. Plzeňská městská rada se usnesla udělit Rybovi čestné právo plzeňského měšťana, což bylo mimořádné uznání, navíc doprovázené obnosem 100 zlatých. Roku 1808, když progresivní Luna přešla přes nativní Mars a Merkur a blížila se k nativnímu Slunci a progresivnímu Marsu, pojal Ryba nový rozsáhlý tvůrčí plán: *Cursus sacro-harmonicus*. „*Mé předsevzetí jest*“, napsal v deníku, „*na všechny neděle celého roku krátké mše jedenáctihlasové vypracovati, pročez jich musí 52 býti: k tomu přijde též tolik gradualíí a offertorií, v sumě bude to vynášeti 156 muzických chrámních zpěvů*“. Rozhodl se dílo věnovat městu Plzni, a poté, co odeslal plzeňskému magistrátu první díl *Cursu*, dostal děkovný dopis s příslibem odměny za dokončené dílo. Tím byl ovšem míněn kompletní soubor skladeb. Odeslaný první díl čítal cca 700 (!) stránek rukopisu, což představovalo teprve jednu-desetinu-zamýšleného-celku. Rybu tedy čekalo ještě mnoho práce. Nemohl se jí zatím plně věnovat, protože ho zaměstnávaly veledůležité každodenní potyčky se sousedy: těm se například nelíbilo, že Ryba podpořil zákaz čepování piva v hostincích po 22. hodině, a jelikož nejlepší obrana je útok, obvinili ho, že málo dbá o výchovu mládeže a žáky nic nenaučí. Ryba se jako již tradičně nedal, napsal přípis školnímu dohlížiteli, v němž se proti nespravedlivému nařčení ohradil, a domluvil se s novým farářem Česaným, aby i z kazatelný rodičům připomínal povinnost posílat děti do školy a dbát o jejich prospěch.

Tou dobou měli Rybovi již sedm dětí (šest ze třinácti pochovali), dva nejstarší synové studovali (jeden z nich podporován plzeňskými měšťany). Hádat o peníze se musel neustále, správce panství Pokorný mu odmítal přidělit plat pro školního pomocníka, kterého Ryba nutně potřeboval; rožmitálští občané přifukovali konflikt stížnostmi typu „učitel vymáhá přílišné platy na školné, čištění tříd, na topení, na všelijaké písničky a funusy“. Ryba se dovolal pomoci u školního dozorce Fischera a nakonec i u arcibiskupa, čímž Pokorného nevraživost pochopitelně velmi vzrostla. Situace se poněkud zlepšila koncem roku 1809, kdy se Ryba opět chápe započaté práce na *Cursu* a v deníku píše: „*Mám již čas, abych svému předsevzetí zadost učinil, neboť léta již táhnou a s nimi, jakž se obyčejně u lidí stává, zvláště u těch, co jsou obklopeni mnoha dětmi, i více starostí...Však nic nedělá; prozřetelnost Nejvyššího mne ještě nikdy nezavrhla; raduji se v ní, a to mně ve všech nesnázích dá tolik ducha a srdce, že budu moci svůj úmysl, a snad ještě více splnit*.“ I druhý svazek *Cursu* po dokončení odeslal do Plzně a začal pracovat na třetím. Měl radost ze svého syna Josefa Arnošta, který v Praze na akademickém gymnáziu patřil k nejlepším studentům. A další progresivní novoluní nastává 27/10 1812, na 21. stupni Střelce. Sabiánský symbol: „Dítě a pes ve vypůjčených brýlích“ – použití představitivosti a předstírání při předjímání vyšších stupňů vývoje. Ryba pokračuje v práci na třetím svazku *Cursu*, pravděpodobně se potýká se zhoršující se nemocí, na niž lze usuzovat jen z jednoho povzdechu v deníku, tak mlhavého, že není jasné, čím vlastně trpěl (při komponování *Stabat Mater* si roku 1805 poznamenal, že „zápasí se svou obvyklou chorobou“). Počátkem roku 1815 je datován rukopis *Knihy Pravo-českých způsobů mluvení, vyznamenání, přísloví, průpovědí a rozličných gramatikálních a ortografických známek etc*, z různých zmínek vyplývá, že vznikala po dlouhou řadu let.

A 8. dubna 1815 se zabil. Nechtějte po mně eufemismy typu Dobrovolně-Odešel-Ze Světa, on si podříznul krk. Našli

ho až za tři dny, v lese Štěrbina u Starého Rožmitálu. Proč to udělal, to je jeho věc. Nevydržel Třetí Den – Třetí Rok od počátku nového cyklu, Luna teprve začala nabírat dech a světlo. Třeba už nechtěl předstírat a představovat si. Je mi to moc líto. Ale jak to teď všechno píšu, asi už vím, proč to všechno ve mně vždy začne v listopadu. Rok 1796, kdy složil Hej, mistře, je 32. rokem jeho života – čili 32. dnem, takže v obráceném gardu sekundárních direktí – čili v normálním sledu dnů po narození -

Mše připadá na den 27. listopadu 1765. Ale přesto si ji pustím až na Štědrý den o půlnoci. OPAKOVÁNÍ JE KRÁSNÉ, DOCHÁZÍ-LI K NĚMU VE VHODNÉ CHVÍLI. Protože ona je o tom, že kdo čeká, ten se dočká.

(A hlídejte si před Štědrým dnem – většinou to opakují na Čt 1 nebo 2 kolem třiadvacátého – „Noc pastýřů“).

Radmila Valtrová

Koho skrývá slůvko „redakce“?

Milí kolegové! Předkládáme Vám tři oříšky k rozlousknutí. Tři životopisy s potřebnými údaji k sestavení nativit. Máte v rukou již třetí číslo Transformátoru, a Vaším úkolem je určit, WHO IS WHO – tedy identifikovat nás, tři redakční členky, a přiřadit k našim občanským jménům (M. Lukášková+L. Brožková+R. Valtrová) naše jména umělecká, zde níže uvedená. Pište, drazí přátelé! Z vás, kdo nás všechny tři správně identifikuje dle našich příspěvků v Motorech, jednoho či jednu vylosujeme a společně to řádně oslavíme na oslavě, kde dotyčná/ý bude našim hostem.

JO-ANN CRASH

Curriculum – víte?

Od 14/01 1962 18:30 SEČ: dítě (šťastné) v (Ocelovém Srdci Naší Republiky)

Od r. 1965: Václav Neckář a Jožo Golonka

Od r. 1968: čtenářka (vášnivá)

Od r. 1971: Erik Von Däniken+ruština+angličtina

Od r. 1975: Beatles a King Crimson

Od r. 1976: Deep Purple a Pink Floyd

Od r. 1977: Citrón a Katapult

Od r. 1979: žena + obdivovatelka mužů (vášnivá)

Od r. 1982: Praha+Zaměstnanec Metra

Od r. 1983: matka

Od r. 1985: matka podruhé

Od r. 1986: kavárna Alfa+italština
pacientka karlovarská

Od r. 1987: cestovatelka jižní
padla Luna na Saturna (astrologická lidová)
Becherovka

Rainbow a DioOd r. 1988: bezdomovec

Od r. 1989: opět domovec

Manowar a Tři Sestry

Od r. 1991: astrolog

turistický průvodce Prahou+vydělávač peněz

Od r. 1995: cestovní kancelář

Cpt. Beefheart a Vyšehrad

Od r. 1996: Marilyn Manson a Sepultura a částečná hluchota

Od r. 1997: e.mail+španělština

Od r. 1998: cestovatelka severoamerická+biker chick+Veselá Kráva
Judas Priest

Bacardi+Cpt. Morgan
 Od r. 1999: ředitel Klíče
 Vše kromě kavárny Alfa dosud trvá+To Be Continued

Sab. symbol toho všeho je: VYNÁLEZCE PŘEDVÁDÍ
 LABORATORNÍ EXPERIMENT : schopnost uvádět do vztahu
 zdánlivě nesouvisející fakta.

Našla jsem si ho dle zmínky kdesi v Rudhyarovi: Máte-li v radixu
 nějakou výraznou opozici (mám), lovte v době prenatalní, až
 vylovíte konjunkci této opozici předcházející. Její sabiánský symbol se
 vám jistě zalíbí, neboť je důležitý. (Ano). Viz výše.

DIANA DE PRIE

Optimista(?), který má v základech
 netušené rozměry osobní samoty, zářivé
 světlo mezilidského sdílení, sílu k
 společným krokům, pohledům, slzám a
 úsměvům. Před časem mi jeden člověk
 řekl: „Přicházíš příliš pozdě a příliš brzo.“
 Prapodivná věta, pravda, ale je v ní skrytý
 tón ozývající se často v průběhu mého
 života, který se mne ptá: „Halo! Vnímáš
 přítomnost?“

Narozena 6.září 1971, 0:35 SEČ
 Praha – (*Benátští gondoliéři hrají serenádu*)
 1975 - moře v NDR – (*Děti vyfukují
 mýdlové bubliny*)

1976 - nosní mandle – (*Váleční veteráni se
 setkávají, aby oživilí staré vzpomínky*)

1977-85 - Základní škola – (*Kriket*)

1985-89 - SEŠ obor zemědělství a výživa –
 (*Děti v halloweenových maskách vyvádějí a
 napařují se*)

1989-90 - Bankovní likvidátor – Praha – (*Mnoho
 ptáček na větví velkého stromu*)

1990-92 - student - Komenského bohoslovecká
 fakulta Praha – (*Hledač okultního vědění čte starý
 svitek, který mu osvítl mysl*)

91 - operace štítné žlázy

1992 - svatba -matka –syn Matěj - (*Studna, rumpál a
 vědro ve stínu majestátních stromů*)

1993 - jaro odchod ze studií teologických –
 (*Náboženská organizace úspěšně překonává
 podvrtné vlivy zvrácených praktik a hmotařských
 ideálů*)

- říjen student astrologie u P. Turnovského –
 (*Barometr*)

1996 - poštovní doručovatel – (*Na širokém schodišti
 stojí lidé nejrůznějších typů, odstupňování dle svých
 kvalit zdola nahoru*)

1997 - březen až květen - vrba na astrologické lince
 Gemini (0609) – (*Nevybuchlá bomba svědčí o
 neúspěšném společenském protestu*)

srpen – Mintaka (dvojhvězda v pásu Orion)
 astrol. poradna sdílená s Markétou Starinčákovou
 (*Děti stojí v ZOO tváří v tvář orangutanovi*)

1998 - červen návrat na astrolinku (finanční krize) a
 v září Markéta pro nemoc odchází –
 (*Neočekávaná bouře*)

1999 - leden 17, Markéta na druhé hvězdě v pásu
 Orionu, pokračuji dál sama – (*Mocný státník
 usměrňuje a překonává stav politické hysterie*)
 - **listopad – co bude dál??? ...zůstává
 jen Mintaka**

CINDY BLACK

31. 3. 1971, 21:40 SEČ, Český Brod - Jsem tu.
- 1977 - 1979 - 4 po sobě následující operace kyčelního kloubu
- 1980 - 1985 - ochotnické divadlo - hlavní role - detektiv Leo Zajíček, Ježibaba
- vedlejší role - babička
- 1984 - rozvod rodičů
- 1985 - 1989 - Střední ekonomická škola
- deprese a přemítání o smyslu existence
- pes Samuel
- 1989 - zaměstnanec podniku Telekomunikační montáže a účastník „listopadového Václaváku“
- 1990 - Francie *by stop*
- 1993 léto - definitivní rozloučení s duchovními směry
- 1993 říjen - plná reorientace zpět na duchovní směry
- 1993 listopad - počátky intenzivního přátelství s Lukášky
- 1993 prosinec - Silva method a literatura typu New Age
- 1994 únor - prozření a rozloučení se Silva method a literaturou typu New Age
- Jára Kočí, Minařík, Drtikol, Vacek, Mahariši aj.
- duben - kolaudace mé studijní „chýše“
- 1995 - zaměstnanec hospodářské správy firmy ČEZ, a s.
- grafologie, numerologie
- studium na Psychoterapeutické fakultě
- počátek přátelství s Vladimírem Vogeltanzem
- objev V. E. Frankla a poté D. Rudhyara
- 1996 únor - odchod z ČEZu
- Krischnamurti
- červenec - zaměstnanec
- srpen - Rudhyarovo síto
- 1997 - Tai Tchi a modurit - realizace uměleckých vášní
(2)
- 1998 říjen - student kurzu Humanistické a transpersonální astrologie
- listopad - znovuzrození a „návrat na zem“
- 1999 - deprese jsou v mezích normy
- pokračuji ve studiu astrologie
- přetrvávající oblíbenci - V. E. Frankl a D. Rudhyar
- Rekapitulace a namátkové myšlenkové „výcucy“ z osobních deníků
- je málo forem a mnoho obsahů
 - člověk vidí jen to, v závislosti na tom, kde je
 - mé účinné, leč nepopulární heslo - „Udělej to hned.“
 - pokud to není o životě, je to o hovně
 - kolik lidí, tolik světů
 - i když člověk „dělá do bůhvíjaké humanity“, vždycky narazí na základy fyziky
 - víc než víš, se o sobě nedozvíš
- všechny systémy a metody jsou body zastavení

Redakce prosí, bude-li to trochu možné zasílejte nám své příspěvky na DISKETĚ. Dále vyzýváme všechny přispěvatele toho čísla, zda-li by nám také nenapsali své životopisné údaje – v rámci rubriky – Redakce se představuje.

Astrologie očima Thorwalda Dethlefsena (Výběr z knihy Osud jako šance)

Thorwald Dethlefsen předkládá v protikladu k moderním přírodním vědám své esoterické pojetí světa, opírající se o staré okultní učení. Jeho kniha poskytuje informace o základních otázkách z oboru astrologie, homeopatie a reinkarnace. Touto konfrontací moderního člověka s prastarým věděním se každému otevírá cesta ke spoluodpovědnosti za vlastní osud, což znamená, že se každému dostává možnosti naučit se porozumět svému osudu, a také získaných vědomostí využít.

Astrologie - systém zobrazující skutečnost

Při hledání ideální pozorovací roviny se ukázalo hvězdné nebe jako mimořádně vhodné. Rovina hvězdného nebe se neprolíná s jinými rovinami a chování nebeských těles je matematicky znázornitelné, což umožňuje interpolaci minulosti a budoucnosti bez závislosti na trvalém pozorování. Vzhledem k tomu, že nebe se svými tělesy je rovinou rovnocennou všem jiným hladinám, bylo zapotřebí také v ní najít představitele všech prapůvodních příčin. Proto byla jednotlivá nebeská tělesa pojmenována názvy principů, jež na nebi reprezentují.

Vše, co nám příroda dává, sestává z trojice tělo, duše a duch. Za starých časů byl duch symbolizován kruhem, který znázorňuje jednotu a dokonalost tohoto duchovního principu. Duše byla zpodobňována půlkruhem respektive mísou, znázorňující přístupnost, vnímavost a ovlivnitelnost zmíněného duševního principu. Pro tělo byl zvolen kříž, který, jakožto analogie čísla 4 představuje podstatu hmoty. Složení těchto tří základních symbolů **O C +** byly vytvořeny symbolické znaky jednotlivých prapůvodních principů.

Slunce se stalo představitelem duchovního principu a jeho symbolem je kruh s vyznačeným středem: ☉. Měsíc reprezentuje duševní a vnímavé: ☾. Kříž (+) jakožto symbol hmoty se nevyskytuje samotný, neboť hmota bez přítomnosti jednoho z obou dalších principů není schopna života. Symbol Merkura ☿ ukazuje sjednocení všech principů v harmonické vyrovnanosti. Symbol Marsu (původní označení - kolečko s křížkem nahoře - pro nebezpečí záměny se v současnosti kříž nahrazuje šipkou: ♂) nám ukazuje, jak hmota převažuje nad duchem, ten ji však uvádí zesponu do

pohybu. Protipólem Marsu je Venuše ♀, u níž dominuje jednoznačně duch nad hmotou. V principu Jupitera ♃ je nadřazeno duševno hmotě, avšak princip Saturnu ♄ zřetelně ukazuje, jak hmota tíží duši.

Hvězdy v roli reprezentantů

Celý systém, který hlásá existenci sedmi prapůvodních principů a který zkoumá jejich účinky na různé roviny skutečnosti, se nazývá astrologie. V řeči astrologie značí Saturn ve skutečnosti princip Saturna. Jen v praktické oblasti používá astrologie za účelem pozorování nebeské těleso Saturn. Astrologie je a zůstane učením o prapůvodních principech a nikoliv o hvězdách. Planety představují pouze použitelnou, ale nahraditelnou rovinu. Ten, kdo astrologii opravdu ovládá, se po čase zcela obejde bez této roviny, neboť se naučí rozpoznávat principy ve všech hladinách.

Bylo by nanejvýš potřebné vymýtit všechna nedorozumění a omyly spojené s astrologií. Odpůrci této disciplíny nejčastěji popírají možnost konkrétního působení hvězd na člověka. Je jasné, že tato výtky se astrologie nemůže týkat, neboť ani ona se nedomnívá, že by hvězdy měli na člověka vliv. Můžeme tedy shrnout:

1. Astrologie se zabývá původními archetypickými principy, které znázorňují v myšlenkové rovině prapůvodní stavební kameny, z nichž je složena skutečnost ve všech vyskytujících se podobách.
2. Tyto prapůvodní principy prostupují kolmo všechny roviny vyskytujících se forem. Tak vznikají řetězy analogií, jejichž jednotlivé články sice náležejí jednotlivým rovinám, ale všechny dohromady představují jeden společný princip.
3. Pozorování kterékoliv libovolné roviny lze pomocí analogie přenášet na každou další rovinu. Vztažnou rovinou astrologie je nebe.
4. Prapůvodní principy astrologie se nazývají Slunce, Měsíc, Merkur, Mars, Venuše, Jupiter a Saturn. Nebeská tělesa stejných jmen jsou pouze představiteli těchto principů. V novější době pracujeme ještě se třemi dalšími principy, s Neptunem, Uranem a Plutem.

5. Mezi hvězdami a různými rovinami skutečnosti neexistují žádné kauzální vztahy působení.
6. Astrologie je takovým měřicím přístrojem skutečnosti, který se zvolenou přesností ukazuje určité zákonitost, aniž je vytvořil. Také teploměr měří teplotu, aniž vytváří teplo.
7. Astrologické uvažování směřuje v zásadě kolmo podle esoterického axiomu: jak nahoře, tak dole.

Toto kolmé myšlení je typické pro všechny esoterické systémy a představuje hlavní důvod nepochopení ze strany neznalých, jimž se zdá nesmyslné nebo přinejmenším neobvyklé. Mimo oblast esoteriky jsou známy pouze horizontální myšlenkové systémy. Avšak teprve pomocí vertikálních řetězců analogií se nám náhle jeví jinak nepochopitelné souvislosti ve zcela srozumitelné podobě.

Kvalita času

Čas obsahuje nejen kvantitu, nýbrž i kvalitu. Jenže pod pojmem časové kvality si sotva kdo dovede něco představit. V dřívějších dobách tomu bylo právě naopak. Tehdy lidé pozorovali přiměřenou časovou kvalitu a zanedbávali jeho složku kvantitativní. Kvalita času nemá nic společného s trváním, nýbrž praví, že každý časový bod nebo úsek (může to být hodina stejně jako sekunda či století), má zcela jistou kvalitu, která umožňuje, aby došlo k takovým jevům, které jsou adekvátní této kvalitě.

Jinými slovy to znamená, že se v jistém časovém bodě mohou uskutečnit pouze takové jevy, jejichž kvalitativní obsah odpovídá právě této časové kvalitě. Podle tohoto závěru je třeba, aby čas poskytl prodloužení mezeru, kterou by tato latence mohla vstoupit do skutečnosti a tam se projevit. Letadlo se nemůže "někdy jednou" zřítit, nýbrž k tomu dojde jen tehdy, kdy to vládnoucí časová kvalita dovolí. Vzhledem k tomu, že i čas je jednou z rovin skutečnosti, nejsou časové kvality ničím jiným než analogiemi našich původních principů. Tak "vládne" v určitém časovém bodě jistý princip, nebo lépe řečeno soubor principů.

V dřívějších časech byl znám další zákon, jehož znění jsme již, žel zapomněli: "Každý začátek nese v sobě konec." Tento zákon říká, že již v okamžiku počátku jisté věci je stanoven její celkový průběh včetně jejího konce. Držíme se představy, že je možné do probíhajícího děje zasahovat a ovlivňovat jej. Avšak každý začátek

obsahuje zároveň i svůj konec tak, jako semeno obsahuje celou rostlinu včetně nového semínka. Vše je vždy ve všem. V semeni je plod, v plodu semeno.

Horoskop jako učební plán života

Horoskop ukazuje symbolickou formou časovou kvalitu, pořadí a vztah původních principů, na jejichž základě člověk nastupuje zdejší existenci. Představuje úkol, případně učební plán, který má být během tohoto života splněn.

Na tomto místě se sluší odpovědět na nejčastěji uplatňovanou výtku, že astrologie pracuje ještě s pojmem geocentrického obrazu světa. To je však správné, neboť pro člověka může existovat jen geocentrický obraz uspořádání světa. Z hlediska lidského bytí je heliocentrický obraz světa dokonce nesprávný. Člověk prožívá nezávisle na propočtech astronomie každodenní západy a východy slunce. Tyto zážitky jsou pro jeho duši daleko opravdovější než funkční poznatek, že Země obíhá kolem Slunce. To člověk nemůže psychicky prožít a stává se to pro něj zcela irelevantním. Heliocentrický obraz světa platí pro vědu a astronauty. Pro člověka všeobecně, ale zejména pro astrologii, je jako vztažný bod myslitelná pouze Země, jelikož lidský život se odvíjí právě zde.

Astrologie z hlediska reinkarnace

Vraťme se k našemu horoskopu zrození. Poznali jsme jej jako učební plán života znázorňující osud člověka. Životní cesta je určena již při porodu. Svoji životní pouti pouze uvedeme tuto latenci ve skutečnost. V lidském životě neexistuje žádná náhoda. Nabízí se otázka, zda by měl člověk jiný životní plán a tak i osud, pokud by se narodil "náhodou" o pár hodin dříve nebo později. Skutečně tomu tak je, protože jiný čas má jinou časovou kvalitu a určuje tedy rozdílnou biografii. Dalo by se uvěřit naší snaze, spojené s velkým úsilím a shromážděním argumentů, sledující vyloučení náhody z lidského života, jenom proto, abychom se s ní shledali znovu v okamžiku porodu: Rozhoduje náhoda porodní hodiny o osudu?

Zůstaňme však věrni poznatku, že na tomto světě se náhody nevyskytují, a pak tedy musí být i porod, jakožto událost, determinován zákonitostí. Při porodu nepřichází na svět nějaký "nepopsaný list", tj. čistá a panenská duše, jak tradiční představa o dítěti praví, duše závislá pouze na přízni minuty jejího narození.

Pohlédneme-li zpět na biografii duše, zjistíme, že má za sebou již dlouhý řetěz životů. Duše byla v každém životě konfrontována s učebním plánem, který více či méně úspěšně a kompletně splnila.

Již dříve jsme se zmínili o tom, že časová kvalita je předpokladem pro to, aby se obsahově adekvátní událost mohla manifestovat. Také v tomto případě je časová kvalita branou pro materiální skutečnost. Brána se otevře jen tehdy, když "obsahová kvalita" duše koresponduje s časovou kvalitou (zákon rezonance!). Okamžikem inkarnace je početí, ale s ohledem na to, že je mezi početím a porodem souvztažnost daná uvedenými zákony, lze říci: časová kvalita porodu vypovídá o "povaze" inkarnované duše. Horoskop je tedy zcela zákonitým souborem událostí v průběhu životní pouti po této zemi. Není ani náhodný ani

nespravedlivý. Ukazuje nám karmu člověka - je to učební plán, který je pro tuto inkarnaci nutný.

Z toho je zřejmé, jak zásadně je astrologie spojena s reinkarnací. Bez těchto vztahů by astrologie byla neudržitelným nesmyslem, neboť není astrologa, který by byl schopen při popření reinkarnace uspokojivě odpovědět na otázku, proč má někdo takový a někdo další onaký horoskop. Tak by se horoskop stal věcí náhody nebo libovůle osudu. Počítáme-li s náhodou či s vůlí osudu, pak se stává astrologická práce nesmyslem a s její pomocí bychom v tomto případě vypočítali nanejvýš zákonitosti libovůle. Horoskop je něčím, čeho se každý sám dopracoval - na co si nelze stěžovat.

Jan Peuker

Zde by bylo vhodné říci: "A co vy na to?" K textu máme četné výhrady. Diskuse by byla na místě. Redakce.

Rok 2000

Uzavírá se století, tisíciletí, dokonce magické dvoutisíciletí. To je tedy superdůvod k hlubokému nadechnutí a spuštění superproslovů. Vždyť se o této chvíli tolik navyprávělo, tolik nasnilo - jaká že to bude bomba. No a je to tady! Takže: ... Za těmi třemi tečkami je však ticho. O čem vlastně spustit? Jak se my lidé budeme spojoval, jak budeme přehodnocovat, jak nastolíme něco, co propojí nepřátelské názory, jak Mars přinese nové Venušiny hodnoty apod. Pořád se to říká. Už bychom to měli v sobě mít, jestliže to má být. Třeba to v sobě máme, kdo ví? Na konci cyklu je však, jak se sluší a patří, ticho. Jen uměle a dost nesměle začíná trochu povinné hysterie a veselosti za účelem zpeněžení. Ale jinak nic. Připadá nám, že jsme v duši připraveni na to NIC, už jsme unaveni, smířeni, očekáváme zimu, zmizení slunce. Jako bychom byli vnitřně srozuměni s tím, že nebude žádné spasení, žádné osvícení, jako by už všechno bylo. Jako by už mělo být jen takové klidné usnutí v tichu a bílých vločkách zmrzlé vody.

V prvním ročníku astrologické školy jsme se naučili pozoruhodnou věc. Že uprostřed nejhlubší tmy nastává okamžik, kdy přichází Nové Slunce. I tato zima ho vydá. A pak zakrátko přijde i Slunce nového tisíciletí jako dítě vzpomínky na to slavné "královské" zatmění v srpnu, které tak zajímavě oslovilo a spojilo množství lidí.

Uprostřed roku 2000 přijdou i "tři králové" - společensko-kulturní trojkonzunkce - a společně přehrají dramatický výstup. Nevíme do jakých strun při tom představení udeří. Nevíme, co nové Slunce osvítil. Víme, že předpovídaná budoucnost je lež. Jsme už tak zvyklí na očekávání a zklamávání se, jsme zvyklí na neočekávané, jsme zvyklí na falešné spasitele, kteří vedou lidi k vraždám a sebevraždám, na tisíce proslovů a oslav. Takže si dáváme pozor, abychom zase nesmyslně nezahořeli nadějí. Naděje se stává zbytečnou a zavádějící úchylkou, nudou.

No tak co by mělo být tím posláním do roku 2000? Ve slovech to nehledejme, hledejme to v sobě. Hledejme to v konzunkcích, krizích a plně osvětlených místech každého běžného dne a větších cyklů. Postupně se vyladíme na naši pravou podobu, raději prožíváním a až pak počítáním. Jsme astrologové, můžeme opravdu pochopit, že v sobě nosíme cykly a děti cyklů, že v sobě i v zimě nosíme hřejivé teplo, životodárný déšť a žhavě-barevná exotická poledne. Ohřejme se, osvěžme se. Nenechme se navždy zlákat závějemí bílého ticha. Učiňme očekávané "ONO" - zázrak - vědomým přístupem. Snad zabrání tomu, aby nám zmrzla srdce. Nesmíme to dovolit. Nejsme sami.

14.11. 1999

Jana Stránská

K Silvestru 2000

Mně osobně je naprosto lhostejné, jestli nové tisíciletí začíná za dva nebo za čtrnáct měsíců. Letopočet počítáme od Kristova narození, jehož termín je sám o sobě sporný a nejspíš už tyto dvoutisící narozeniny máme za sebou. Takže se raději obracím k numerologii. Stovky let byla v našem letopočtu neustále přítomná jednička a teď žijeme v období, kdy by měl být vliv této cifry nahrazen jiným. Protože jednička vnucuje představu individua a protože proces individualizace tady nepopíratelně probíhá, zdá se mi toto vysvětlení věrohodné. Záměrně jsem napsala „žijeme v období“, protože to podle mě není záležitost jedné noci, dokonce ani záležitost několika let, je to součást procesu, během kterého se lidská rasa vyvíjí. A jako jsme se vyvíjeli v průběhu „vlády“ jedničky, tak postupujeme od jedničky ke dvojce. Nicméně, stanovit jakýsi mezník je jistě důležité, protože po takové oslavě, po „virtuálním“ příchodu roku 2000 (nebo 2001, jak chcete), budou pro lidi všechny změny, které stále přicházejí, snáze přijatelné. Budou je spojit s touto událostí, kterou už virtuálně přijali.

Začátek století a tisíciletí je podle mého názoru uměle rozpoutaná diskuse vědci. Ať má pravdu kterákoliv strana, 1.1. 2000 je pěkně kulatý datum a je jen jednou. Obávám se, že pan Grygar o tomto Silvestru nevyjde z údivu, kolika lidem je to prostě jedno...

Jan Peukner

K letnímu času

Velice mě zlobí kvůli mým malým dětem, protože musím dvakrát ročně přeorganizovávat režim dne tak, aby nám to všem opět vyhovovalo. Pak se s tím spojují další drobné nepříjemnosti, to prožívá každý – naučíme se vstávat za tmy (pro mě to znamená velké sebezapření), pak nám čas posunou a opět vstáváme měsíc za světla, než příroda přirozeně dojde do toho stádia, které nám předtím uměle vytvořili. Jenže to druhé vstávání za tmy už provází těšení na Vánoce, kdežto to první tak maximálně skřípání zubů. Nicméně jsou horší věci, považuji to sice za zbytečné, ale za rok nebo dva, až děti odrostou a nebudou tak konzervativní vůči změnám v režimu dne, se mě to asi přestane výrazně dotýkat.

29.10. 1999 Litovel

Magda Ottová

Letní čas mi nevyhovuje, jarní přechod je dost drsný. Únava se táhne až do léta, pak si zvyknu a v půlce září je v 6:30 tma jako v pytli. To nepotěší, obzvlášť, když se „nám“ to protáhlo až do konce října. Lokálně to asi nevyřešíme – jede nás v tom v Evropě víc, navíc jsou dopředu naprogramovány počítače, atd.

Jan Peuker

Milí ASTROLOGOVÉ !

Chci se s Vámi podělit o velmi cenné informace, které pocházejí přímo od Járy Cimrmana (dále J.C.), rukopis se mi bohužel nedávno ztratil. Není tajemstvím, že se J.C. věnoval i astrologii. Sám asi nedokáže zhodnotit jeho přínos, proto žádám o vyjádření Vás. V onom rukopisu uvádí J.C. termíny:

PŮLDENÍK – zřejmě „MC“ – půldeník = 1/2 deníku (má zde na mysli nějaké mentální funkce či zviditelnění myšlenek?).

PŮLNOČNÍK – „IC“? (zde uvádí asociaci s 1/2 nočníku – tedy s takovým nočníkem, ze kterého vše vytéká).

Snad aby nic nebylo jen polovičaté:

CELEGO – snad „AS“ (ego vyfoukl S. Freudovi), později užívá i termín „samego“ či „samec“.

KOLEGO – „DS“?

Dále se zmiňuje o dvanácti PODNÁJMECH (sám téměř celý život žil ve službě či v podnájmu a dům si pořídil asi až na sklonku života).

TRAVERZA – v souvislosti s konfiguracemi (asi velké „T“), o níž mluví jako o střetu zájmů (vzpomeňte střet s traverzou ve tvaru T v dětství a následnou jízvu na jeho tváři).

STARÝ SUCHAR – Saturn – po jeho hlubokém studiu přichází s objevem lžičky hladomorky (pro redukční dietu).

BĚHAVKA – již na počátku století J.C. objevil a pak takto označil Plutona. Ve své době však nebyl pochopen. Jen nemnohý prohlédl, že J.C. nemá na mysli oblast tělesnou, ale mentální – psychický průjem, tj. funkci „duchovní transformátor“ (neplést s Transformator), ba dokonce se J.C. ani neposmíval rychlosti pohybu Pluta po obloze. Je možné, že termín původně používal pro Merkura (pro jeho rychlost), ale později pochopil hlubší souvislosti.

APAČ – někdy i RUDUCH – Mars.

J.C. též připomíná, že některé rysy osobnosti jsou spíše vrozené, jakoby vnitřní (nativita), jiné pak získané, jakoby vnější (tranzity ap.). Naráží snad na zmínky čínské medicíny o vnitřních a vnějších příčinách onemocnění?

Samotnému horoskopu říkal VEJCE, měl na paměti odvěký problém – co bylo dříve – vejce či slepice. J.C. vnáší světlo do problému připomenutím role kohouta, jak dobře víme.

To je jen pár termínů z těch, které J.C. používá, a myšlenek, které mi byly blízké. Jen škoda, že se mi onen spis ztratil. Věřím však, že ho někdo zase objeví, protože kdo hledá, najde.

Protože si J.C. velmi vážím a protože se mi zdá současný letopočet příliš komplikovaný (připomínám rok 2000), navrhuji zavést nový, jednodušší letopočet. Ten se počítá od data narození J.C. Tedy dobu před narozením J.C. bychom značili rokem + PC (před Cimrmanem), po úmrtí / rok + P1C (po Cimrmanovi), doba života J.C. / rok + PP1C (před po Cimrmanovi). Samozřejmě předpokládám proškolení všech zájemců. Jediná komplikace, zdá se mi, vyplývá z toho, že neznáme ani přibližný rok narození J.C., ba ani rok jeho úmrtí.

10.11. 1999 Robert Pilz, žák J.C.

Dobré zprávy z Seiffhennersdorfu – konce světa

Karen Hamakerová-Zondagová: Psychologická astrologie

Z holandského originálu „Psyche en astrologisch symbool“ (vyd. 1978) přel. J.Hábová a J.Winklerová. V prosinci 1999 vydává Pantype s.r.o., Malé nám. 4, 460 01 Liberec 1, (P.O.Box 168), tel. 048/510 08 46. Lepená vazba, 212 stran, cena 165 Kč včetně poštovného, platba předem složenkou typu C na výše uvedenou adresu (příp. větší počet objednaných výtisků uvést na rubu složenky).

Autorka, holandská astroložka (nar.1952), využívá znalosti mnoha dalších oborů (I-ting, tarot, srovnávací religionistika, alternativní medicína..). Napsala řadu knih z oblasti astrologie, které byly přeloženy do mnoha jazyků. V Holandsku vede astrologickou školu a spolu se svým manželem také školu jungovské psychologie. Přispívá do různých časopisů a vydává slastný čtvrtletník. Vystupuje v holandském rozhlase a televizi, vyučuje a přednáší i v zahraničí (v r. 1997 také na Astrologickém kongresu v Praze).

Kniha Psychologická astrologie je její první knihou, která je přeložena do českého jazyka. Přestavuje syntézu astrologie s psychologií C.G. Junga. Odhaluje souvislost mezi živly a Jungovými psychologickými

typy, k astrologickým domům přiřazuje kategorie jako je kolektivní a osobní vědomí/nevědomí, úplné bytostné Já, animus/anima, persona a stín. Nalézají rovněž paralely mezi řadou znamení zvěrokruhu, formami psychické energie a dávným čínským uměním I-tingu. Zodiak chápe jako životní cestu, kterou se člověk ubírá v souladu s obecně platnými cykly, a přece vlastním nezaměnitelným způsobem, aby na jejím konci (je-li ochoten a schopen) dosáhl celistvosti, která je završením procesu individuace.

ZA REDAKCI POSÍLÁME PANÍ Jarmile WINKLEROVÉ NAŠE DÍKY !!!

FIFI RADÍ – dnes bez rozdílu pohlaví!

Vypořádali jste se s romantismem dle návodu v minulém čísle? Fifi gratuluje! A chmuříte? Dovolená dávno pryč, děti prudí, partner nudí, do vánoc daleko? Zavolejte Fifiho! Tento problém je řešitelný a řešení se jmenuje SLUŽEBNÍ CESTA!

Příprava:

Krok první: Pamatujte, že na služební cestu může jet KDOKOLI a KAMKOLI.

Krok druhý: Vyberte si CÍL služební cesty. Nejlepší jsou veletrhy. Pozor: použijte fantazii. Logika stranou. Příklad: jste-li počítačový odborník, ROZHODNĚ nejezděte na Invex. Nejste-li počítačový odborník, na Invex ROZHODNĚ jeďte.

Krok třetí: Přichystejte si do zavazadla mnoho materiálů, vizitek, prospektů, nezapomeňte na oblíbenou hračku.

Krok čtvrtý: Zvolte osobu, která pojede s vámi. Měla by vám být všestranně příjemná, strávíte s ní několik dnů. Její profesní zaměření se od vašeho musí lišit (důležité).

Krok pátý: Objednejte hotel, rezervujte dopravní prostředek, sdělte kolegům, kam jedete a tvařte se přitom komisi. Jejich nechápavé reakce (viz Krok druhý) likvidujte rezolutním prohlášením o mezioborových fúzích.

Krok šestý: Vyberte si důvěryhodný zdroj a načerpejte od něj informace o nočním životě v cílovém místě. Máte-li známé přímo v cílovém místě, ušetřete si námahu s jejich kontaktováním. Nezapomeňte, že oni tam jsou doma, kdežto vy na SLUŽEBNÍ CESTĚ.

Realizace:

Krok první: Dle typu rezervovaného dopravního prostředku se zásobte tekutinami na cestu. Autobusy většinou nestaví.

Krok druhý: Dorazte do cílového místa a ubytujte se. (Nepodcenit! Bývá to složité.) Pokud

jste respektovali krok šestý/příprava, ušetříte spoustu času, neboť nebudete čekat na přátele a známé z cílového místa, kteří slaví narozeniny dětí a okopávají zahrádky, ale rovnou vyrazíte vstříc nočnímu životu, a to naprosto anonymně.

Krok třetí: Nezapomeňte, do které kapsy jste strčili hotelovou kartu, bez ní vás ráno ve čtyři do vaší postele nepustí.

Krok čtvrtý: Nehleďte na to, že ve vámi zvolených botách se tančit prostě nedá, a bavte se. Potencialita mezioborové fúze se tím aktualizuje.

Krok pátý: Snídaně se podávají do 10:00. Přizpůsobte tomu program a dejte se vzbudit nejpozději v 09:30, abyste se mohli obléci do něčeho jiného a ještě na vás v restauraci něco zbylo.

Krok šestý: Po snídani odhodlaně vyrazte směrem k veletržnímu areálu.

Krok sedmý: Cestou jste si obstarali nákupy, ty odložte v šatně a jděte na oběd.

Krok osmý: Hurá do práce. Máte s sebou mnoho materiálů, vizitek a prospektů, které se vám právě teď hodí (nepodléhejte touze je hodit do popelnice). Čeká vás tvrdý úkol přesvědčit o mezioborové fúzi odborníky z veletrhu.

Krok devátý: Smráká se? Výborně. Zpět ke krokům dvě až pět. Ti nejstatečnější mohou zopakovat i kroky šest až osm. Trvá-li služební cesta více než tři dny, Fifi radí nakoupit náplasti a kecky.

Následky:

Každá služební cesta je má. Jsou příjemné. Profesně i lidsky. Pokud vás na služební cestě ofoukl stříbrný vítr, použijte Fifiho známý návod Jak se vypořádat s romantismem. A navíc, chodí vám teď k vašim rukám tisíce faxů s naprosto nesmyslnými mezioborovými fúзовými nabídkami a kolegové jsou na vás pyšní.

Vzkaz pro FIFI

Existuje mnohem jednodušší způsob, jak se vypořádat s romantismem – odjeďte na druhý konec republiky, najděte pohledného mládence, nejlépe hodně praktického (nenapravitelná romantička potřebuje někoho, kdo by se o ni a její děti v tomto drsném světě postaral, protože jak ví od svých rodičů a vůbec od lidí okolo sebe – ona sama by to určitě nedokázala), tohoto mládence si vezměte a zplodte s ním 1,2,3 ... děti (podle stupně postižení romantismem). To je vše, o ostatní se postará život a Vaši „drahoušci“. Na rozdíl od návodu FIFI nemusíte dumat nad tím, co ve Vás probouzí romantické touhy a likvidovat to. Vaše rodina se spolehlivě postará zčásti o likvidaci (obzvláště malé děti s rozkoší roztrhají Vaše nejkrásnější fotografie), zčásti o to, abyste na podobné záležitosti už nikdy neměla čas, navíc Vás budou bohatě zásobovat starostmi praktickými, což ve Vás časem romantismus ubije tak dokonale, že Vám jeho nedostatek bude jako první paradoxně vyčítat Váš praktický manžel. Kromě toho má tato metoda další výhody, stejně spolehlivě totiž likviduje i další nepohodlné slabosti, např. smysl pro humor. Pokud i při výchově šestého dítěte máte pocit, že jste nenapravitelný romantik, opusťte svoji rodinu (nic si nevyčítejte, udělala jste, co jste mohla a pro ně je to tak lepší, věřte mi) a zkuste, co Vám v bodě 15 doporučuje FIFI. (osobní povzbuzení – jsem u druhého dítěte a prvního psa a západ slunce mě nechává chladnou).

Magda Ottová

Vánoce jsou tu a i my přidáváme **něco pod strom**. Redakce Vám, přátelé nabízí tutok **testík**. Odvážně jej nahlídněte a nalezněte ve svých hlavinkách minimálně 15 správných odpovědí. Čeká Vás slosování za účasti „notáře“ Pavla Turnovského a vítěz dostane možnost strávit jednu noc se sobě vyvolenou osobou v pražském hotelu Modrý klíč na Malé straně. Zde je pro něj přichystán bonus – koupel ve vířivých vanách Whirlpool ! Neváhejte, **uzávěrka** odpovědí je **30.1.2000**.

1. KOPIST je

- a) opisovač not (výraz převzatý v polovině minulého století vlasteneckými oprávcí jazyka z ruštiny)
- b) dřevěná tyč používaná k mísení těsta
- c) zašpičatělý kůl tvořící součást opevnění

2. ŠLOJŘ je

- a) podvodník
- b) závoj
- c) horník

3. ZIMOURY jsou

- a) husí kůže
- b) nářečně „zimní okna“, tedy taková, která se vsazovala jen na zimu
- c) jídlo z brambor a kyselého zelí

4. TRIMOVÁNÍ není

- a) jachtařský výraz pro vypínání plachty
- b) způsob úpravy psí srsti
- c) způsob vyrovnávání pohledávek mezi bankami

5. Kolik je MÁZ piva?

- a) méně než litr
- b) asi litr a půl
- c) přes dva litry

6. Co dělá člověk, který se PÝŘÍ?

- a) zlobí se
- b) vychloubá se
- c) červená se

7. BADYÁN je

- a) druh koření
- b) příslušník francouzského mnišského řádu
- c) nerost

8. MLUNO je starý název pro

- a) elektřinu
- b) automobil
- c) perpetuum mobile

9. ŠIFONÉR je

- a) kormidelník na říční lodi
- b) stěhovák
- c) šatník nebo prádelník

10. SVAK je

- a) svatební svědek
- b) svatebčan pověřený organizací svatební hostiny
- c) švagr

11. SARABANDA je

- a) loupežnická tlupa
- b) starý španělský tanec
- c) ničivé hejno kobylek

12. Který měsíc je TRNOPUK?

- a) říjen
- b) květen
- c) žádný, trnopus je druh keře

13. Králové se s oblibou odívali do HERMELÍNU. Co je to vlastně?

- a) krátce střihaný bílý samet
- b) kožešina z hranostaje
- c) dlouhý a široký plášť zdobený náběry

14. Která báseň se česky jmenuje ZNĚLKA?

- a) stance
- b) rondel
- c) sonet

15. Jaké zvíře je KOSMATÉ?

- a) chlupaté
- b) s bílými znaky na prsou
- c) chromé

16. Kterému oleji říkali naši předkové BRABANCOVÝ?

- a) lněnému
- b) olivovému
- c) žádnému, je to lidový název pro kyselinu mravenčí

17. KŠAFT je

- a) obchod
- b) vypečená šťáva z masa
- c) závěť

18. AKSAMIT je

- a) měkká kůže
- b) hedvábný samet
- c) krajka ze zlatých nití

19. SUFLÉR je

- a) druh moučníku
- b) zastupující učitel
- c) nápoje v divadle

20. Jaká barva je BRUNÁTNÁ?

- a) šedohnědá
- b) sytě zelená
- c) tmavě rudá

Slovo z PRAXE

Miroslava Dvořáková, Ing., Pravčice 9, 768 24 Hulín, tel. 0634/351698

K astrologii jsem se dostala velmi prozaicky. Po absolvování Vysoké školy jsem okamžitě nastoupila Mateřskou dovolenou a měla čas se užírat veškerými problematickými rysy svého charakteru. Veškerá fiaska mého života se začala připomínat a vůbec nebylo důležité, že úspěchy na fiasky převažovaly. Veškerá má pýcha a rozmazlenost začaly dostávat na frak. Pojily se s tím zdravotní - zejména neurotické problémy a z nich vycházející potíže v životě. Pomocí studia astrologie jsem začala rozmatávat zašmodrchaná vlákna svého „Od života úporného chtění“ složená z různých „co by bylo, kdyby...“. Časem jsem se zase začala učit mít ráda samu sebe v tomto světě - a v něm i svého muže a děti. Přes své vlastní frustrace jsem se dostala k frustracím jiných lidí - a pochopila jsem, že tradiční astrologie nemůže být v dnešní době funkčním řešením. Po přečtení „Obhajoby humanistického astrologa“ od Pavla Turnovského jsem se přihlásila ke studiu Transpersonální astrologie. Od té doby se s pocitem určité duchovní příbuznosti s ostatními frekventanty této školy už necítím tolik osamocená - tady uprostřed Moravy.

Mnoho astrologů projevilo přání uvést některé příklady z astrologické praxe - a já mám dojem, že nic není potřebnější. Rozhodla jsem se podělit o svá stanoviska - která nejsou podávána jako dogma - což rovněž jasně zdůrazňuji svým klientům. Ohledně vašich budoucích profesionálních připomínek, milí kolegové, nečekám, že mi někdo bude žehlit ego - spíš naopak - měla jsem to štěstí se už naučit, že ať se již na tvrdou pravdu dívám sebevíce vztahovačně, bývá tím nejlepším ukazatelem - dokonce i pro ono cimrmanovské : „Tudy ne, přátelé...“.

Hlavním důvodem proč jsem se rozhodla nést kůži na trh, byla zkušenost seznámení se „astrology“ ve svém okolí - zdůrazňuji "astrology" - kteří studovali všechny možné školy - jen ne Transpersonální astrologii". Elaboráty, do kterých jsem mohla nahlédnout mne - šokovaly - především to, s jakou laxností a nezodpovědností v nich bylo zacházeno s klientem. Nejohrovnější bylo, že „astrologové“, kteří ty hrůzy pouští ven, jsou lidé poměrně známí ať už v médiích - či regionu. K odhalení

těchto laciných praktik jsem se dopracovala naprosto nevině: v době, kdy synové odrostli a mně se jakž takž podařilo převzít svůj podíl zodpovědnosti na uživení rodiny, tak si naše dcera vybrala, že se narodí právě nám.

Musela jsem se rozloučit se slibně se rozjíždějící kariérou a smířit se s vyhlídkou dalších tří let ve skleníku.

Rozhodla jsem se si toto závěť plánující trochu provzdušnit. V pudu sebezáchovy jsem začala pročítat inzeráty a po čase navázala kontakty s nejrůznějšími institucemi i jednotlivci zabývajícími se mimo jiné i astrologií - nabízela se mi možnost přednášet i podílet se na astrologické praxi jiných. Nejenže jsem těchto možností využila ale především jsem učinila šokující odhalení - dostalo se mi možnosti seznámit se s astrologickým výkladem nativity pořízeným „astrologem“. Zhrozila jsem se - a pochopila, proč je astrologie v očích veřejnosti tak zdevalbovaná. Výklad nativity se skládal z několika stran textu - mohla jsem rozpoznávat různé pasáže opsané ze všech možných dostupných učebnic - které si pochopitelně jedna druhé navzájem odporovaly - byl to šílený guláš korunovaný radixem - kterému se nedalo nic vytknout - ostatně dělal jej počítač.

Pokusila jsem se vžít do pocitů člověka, který o astrologii nic neví - a přečte si tento „výklad“. Pochopila jsem, že čím méně vzdělaný a „rozhlédnutý“ člověk, tím snáze se ztotožní s jakýmkoliv gulášem.

Pochopitelně mne to rozhořčilo - neboť na svých výkladech jsem byla zvyklá bádát dlouhé hodiny a poctivě jsem se snažila o celostní pohled - a výklad nativity - sestávající se řádově z desítek stránek - byl skutečně jen mým dílem - i když jsem se samozřejmě neostýchala při některých jednotlivostech poradit s učebnicemi.

Bylo mi jasné, že ti, kteří se s gulášem spokojí, se spokojí i s výplody Dianetického centra nebo se dokáží nadchnout republikánskými žvásty. Ať mi odpustí ti, kteří tvrdí, že tito klienti jsou schopni se odpoutat od fundamentu společensko-kulturní úrovně - já myslím, že ještě ani tam nejsou... . Skrze tyto lidi se ale chtě nechtě do povědomí společnosti dostává zkušenost s astrologií - která ty, kteří

vědí, že jsme duchovní bytosti s lidským údělem - naplňuje odporem. A to plným právem.

Nechejme tetinám z malého města jejich astrologu, o kterých se dozvěděly od své kadeřnice. Nechejme je i strejdům z většího města, kterým prosperuje firma a neví, co by ještě mohli chtít - no tak si „nechají udělat horoskop“.

Jenom, prosím, nedopusťme, aby toto povědomí, které vládne o astrologii, tvořili právě jen astrologové - kuchaři, ustrnulí na své biologické úrovni a škrábající se k metám úrovně společensko-kulturní - stejně jako jejich klienti. Nedělejme si iluze o společnosti, ve které žijeme - Gaussovu křivku snad nemusím připomínat. Domnívám se ale, že máme určitou povinnost - alespoň o činnosti a zkušenostech spojených s humanitní a transpersonální astrologií komunikovat - a to i tak, že občas něco pronikne do širšího společenského povědomí - podílet se na určité korekci informací, kterými společnost na tomto poli disponuje.

Tento časopis - jak jsem pochopila - se o něco takového snaží. Proto jsem sebrala všechnu drzost a píši do něj. Je mi naprosto jasné, že mezi lidmi, kteří budou tento časopis číst, že asi žádní „kuchaři“ vyskytovat nebudou - ostatně já také nechci brojit proti nim - „své“ klienty si vždycky seženou. Domnívám se, že když o sobě budeme vědět, budeme mít více odvahy pokoušet spolupodílet na vývoji společenského vědomí - byť v individuálních případech s individuálními klienty. Současný stav ve společnosti - mne stále více přesvědčuje o tom, že jinak, než individuálně, to nepůjde. Kéž by někdo z vás měl nějaký nápad - jak kultivovat primitivismus - a to se z něj - samozřejmě nevylučuji. Ale snadná a rychlá řešení s účinnými recepty - to již tu mnohokrát bylo, že? Tak zbude zase jen mravenčí práce. Mám za to, že povědomí o primitivních rysech mé vlastní povahy - je jedním z největších darů, které jsem při praktikování astrologie získala.

Chtěla jsem být stručná, ale skutečně to příliš neumím. Nyní bych se chtěla podělit o poznatky, které jsem získala při studiu radixů svých klientů. Vybrala jsem tři osoby - snažila jsem se vybrat lidi s výraznými modely chování, které jim při konfrontacích s okolím nesou takové nebo makové plody - podotýkám, že valná většina mých klientů jsou vzdělaní a otevření lidé - ochotni diskutovat o příčinách, které mají v sobě. Nejsou ani „hodní“ ani „zlí“ - i když vnější motivace k seznámení se s výkladem radixu byly

různé - vždy se nakonec potvrdilo, že byli připraveni hledat - a byli ochotni přemýšlet o skutečnosti, že nalézt mohou jen a jen v sobě - třeba s jemnou pomocí někoho jiného.

Klasický „Výklad nativity“ by zabral šest až dvanáct stran textu, proto vyznačím jen výrazné prvky. Samotný výklad určený pro klienta je pak - pochopitelně veden v duchu daleko více taktním, než je tomu v následujících „koncentrátech“. Podle potřeby bývá prokládán příklady známými z literatury, citacemi, teoretickými vysvětlivkami, bývá tam vždy nastíněn filosoficky pojatý vektor - který naznačuje, kam je osobnost směřována - a samozřejmě v případech, že mi to samotné není jasné, tak vytyčím několik možných hypotéz a hledáme pak společně při ústní konzultaci. Teoretický úvod do astrologie osobnosti včetně legendy a včetně seznamu použité literatury je samozřejmě přiložen k samotnému elaborátu Výkladu nativity. Aktualizaci prostřednictvím progresí, soláru, tranzitů, nodálního cyklu, saturnského cyklu atd. automaticky zahrnuji do výkladu. Jsem však s výhledy velmi opatrná - zvláště u labilnějších jedinců.

Příklad 1

Muž VŠ narozen 3.7.49, Slovensko 7:00 SELČ, 48n49, 20e22,

Láskyplný typ, který má problém své postoje ventilovat. Velmi uzavřený - problémy s vůlí - všimněte si výsostného postavení Pluta a na druhé straně kvadratur Neptuna a Luny ke Slunci ve dvanáctém domě. Tento člověk se cílevědomě upíjel do jiných realit. Ve svých skrytých vesmírech si mohl dovolit úplně všechno - zapomínal, proč žije nyní ve hmotném těle. Když byl při smyslech, propadal pocitům viny. Jinak - závislost na matce, a práce a práce a zase práce. Jupiter v šestém domě na apexu Yodu - opozice k Venuši - vzhledem k dalším souvislostem ukazuje, že měl problém přijmout pomoc.

Určitá pýcha „staré duše“, navíc jsem neměla odvalu a zeptat se, zda nemá problémy se svou sexuální orientací. Každopádně ale má problémy s přirozeným projevem biologické úrovně. Má strach „dát se na pospas svým bližním“, uvalil informační embargo na vše, co se týká jeho intimity. V zaměstnání působí velmi profesionálně a pokud to okolnosti umožní i vstřícně a mile. Jeho duše je velmi křehká. Pokud je to možné, snažím včas zarazit klienta při telefonické objednávce tak, neprozrazoval své povolání ani sociální postavení. Trénuji se totiž, ve schopnosti rozpoznávat, zda se

dispozice realizovaly - zkoumám vliv realizačních faktorů na genotyp.

Je to pro mne vlastně úžasné dobrodružství. Tentokrát jsem určila dispozičně povolání - s vysokou pravděpodobností v sociální sféře, přesněji zdravotnictví, ještě úžeji lékař a ještě úžeji stomatolog. Velmi mne potěšilo, když se z klienta vyklubal chirurg - neboť mám za to, že odchylka nebyla zase tak velká. Při konzultaci vyšlo najevo, že žije sám s matkou, léčil se ze závislosti na alkoholu U Apolináře - kam jej „násilím“ dovezli sourozenci - rovněž lékaři.

Příklad 2

Žena VŠ * 13.6.1952 v 18:15 SEČ (49N44,17E18)

Pohyblivá a velmi všestranná osobnost, silně komunikativní, přinesla si s sebou tolik dispozic, že je automaticky její „laťka“ hodně vysoko - má sklon řešit problémy jako na běžícím pásu - je jako výkonná smršť - až do té doby, kdy si jeden problém vybere jako „závažný“.

Potom se zavalí takovou spoustou informací, že jsou její rozhodovací schopnosti blokovány. Jejím slabším místem je snad jen schopnost rozumně hodnotit partnera a jeho uplatnění - (kvadrát Uran - Saturn ze sedmého do desátého domu), protože ona sama je natolik výkonná a úspěšná podle dnešních měřítek, že málokterý partner se jí může vyrovnat. Jinak ohledně partnerského života - jde především o intelektuálně zabarvené duchovní blíženectví, které dobře funguje a má osvěžující vliv - aspoň do té doby, než si majitelka horoskopu vezme problém realizace svého partnera jako „závažný“... Z umělého problému může vzniknout problém skutečný, z výmolu může vzniknout propast - i s nevěrou partnera jako únikovým řešením.

Za nejsilnější rys, který jsem v radixu objevila, pokládám konfiguraci YOD - podle umístění v domech a složení aktérů jsem usoudila, že posláním majitelky tohoto horoskopu je „učit jiné“ a ještě úžeji učit jiné, jak se má učit. Kromě velké vzdělanosti a schopnosti se učit - je zde právě nádherná přesvědčivost ve způsobu předávání informací - tvůrčím způsobem zpracovaných. Co se týká pedagogické práce, usuzovala jsem na

učitelku - ale takovou, která není „čistokrevnou“ učitelkou - třeba už jen studijním zaměřením - nýbrž se k pedagogice dostane přes jiné činnosti - a o to bude úžasnější.

Majitelka horoskopu se silnými rysy blízence „rychlouvašky“ - měla dojem, že je v jejím životě nějaká závažná věc, kterou si nechala ujít. Mohla jsem ji uklidnit - apex na Saturnu důsledně naznačoval, že se jí dostane spousta příležitostí, že ona by krizí „co dál, když už je nahoře“ trpět neměla (zatímco symbolický Kozoroh je ve čtyřicíti v polovině úbočí hory, rozhlíží se symbolický Blíženec v té samé době již z vršku a děsí ho pomyšlení - co dál...). Apex prostřednictvím Saturna v desátém domě dokladuje, že se jí ty nutné komplikace jakoby samy přikulí do cesty a vlastně ji donutí hledat nové obzory a ona se pohne ve svém vývoji...

Tentokrát jsem se při ústní konzultaci opět mohla zaradovat, klientka měla nejen vysokoškolský diplom na vysoké škole nepedagogického zaměření, ale i několik zahraničních stáží a v současnosti ukončuje habilitaci - bude docentkou na úplně jiné vysoké škole, než co sama vystudovala a bude učit jiné, jak lze pracovat s informacemi.

Vybrala jsem snad dostatečně rozdílné příklady - navíc jsem je zařadila chronologicky. Na případu jedna jsem pracoval asi před rokem, případ dva je současnou prací.

Redakce pro rozsah rozdělila příspěvek na dva díly.

Pokud by se někdo rozhodl roznést toto pojetí na kopytech, jsem ochotna předložit celé elaboráty - i s odkazy a astrologickou hantýrkou - je to ale spíš pro užší disputaci.

Z odborných záležitostí mne nejvíce provokuje třicetistupňový aspekt - postaru „polosextil“, protože mu vůbec nerozumím. Ne, že bych se nesnažila, ale asi se topím v přemíře informací. Vyzývám proto všechny, kteří o něm něco konkrétnějšího ví (kromě učebnicových definic...) k široké diskusi - snad i na stránkách tohoto časopisu.

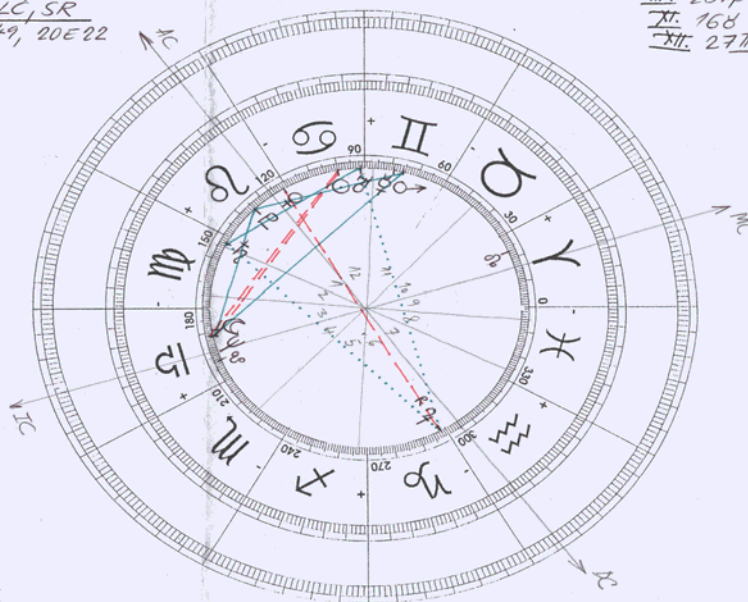
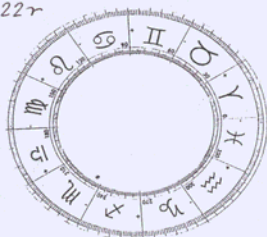
9.11.1999 Hulín
Miroslava DVOŘÁKOVÁ

PRÍKLAD 1.

MUŽ, VŠ, * 3. 7. 1949, 7:00 SELČ, SR
 AC 60, MC 17r 48N49, 20E22

CAMPANOVY DOMY: II. 47p
 III. 257p
 XI. 168
 XII. 2711

	RADIX
☉	10 ☊
☾	9 ☊
♂	19 II
♀	10 I
♂	16 II
♂	29 17r
♂	2 7p
♂	1 ☊
♂	12 ☊
♂	15 12
♂	22r

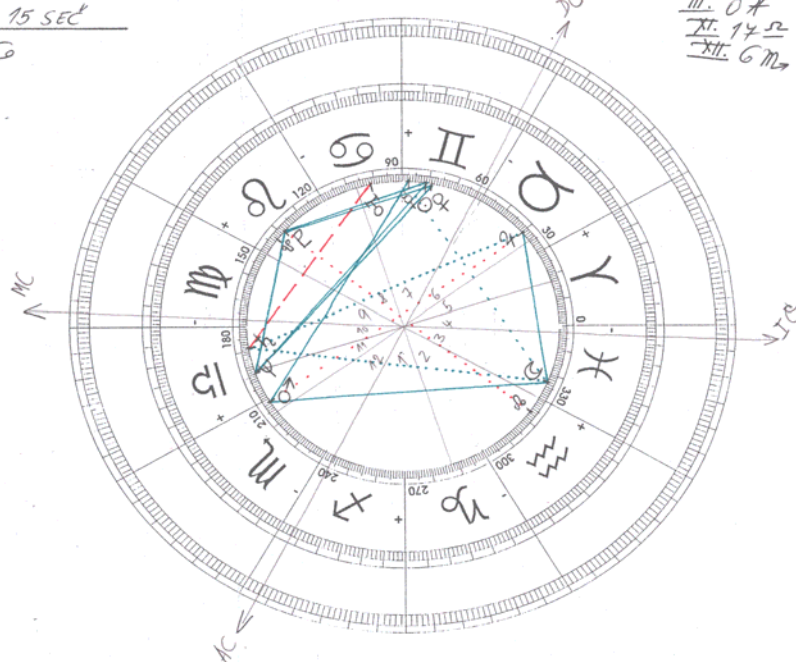
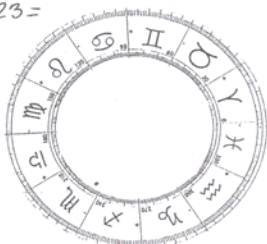

PRÍKLAD 2.

ŽENA, VŠ, * 13. 6. 1952, 18:15 SEČ
 AC 3A, MC 277p, VX 16 ☊

CAMPANOVY DOMY: II. 14 18
 III. 0 18
 XI. 14 18
 XII. 6 18

	RADIX
☉	22 II
☾	7 11
♂	28 II
♀	19 II
♂	1 17p
♂	10 8
♂	8 12
♂	12 ☊
♂	19 12r
♂	19 12
♂	23 =

Práce s klienty

Zatím jí moc nebylo a pokud byla, pak šlo často o předpovídání budoucnosti. Zlobilo mě to, protože „věštění“ mi moc nejde, takže jsem byla často neúspěšná, což mě v další práci moc nepovzbuzovalo. Nechtěla jsem ale připustit, že pan Turnovský má pravdu a že klienti jsou podobní astrologovi, ke kterému chodí, takže jsem dál pitvala budoucnost sebe a své rodiny, která mě v té době trochu zneklidňovala. Teprve nedávno, když jsem se opět snažila vyhovět jedné velmi naivní žádosti a to od poměrně vzdělaných a inteligentních lidí, jsem se nad jejich horoskopy definitivně rozčílila a dala si závazek, že už nikdy neudělám predikční horoskop pro sebe nebo své blízké. Je zajímavé, že ti dva už se od té doby neozvali a pro své horoskopy si nepřišli, a ani nikdo jiný mě o předpověď nežádal. Zato mě naprosto odrovnala žádost o pomoc pro člověka, který má téměř stejné problémy jako v současné době já. Takže klobouk dolů pane Turnovský, asi máte pravdu.

Magda Ottová

SOLÁR versus TRANSOLÁR

Nehodlám tuto úvahu nad rozdíly mezi solárními a transolárními horoskopy pojímat nějak vědecky. Za prvé na to nemám hlavu a za druhé ... na prostě za druhé.

K sepsání této soukromé polemiky mě vedou zkušenosti, které jsem během jednoho roku, kdy jsem začal místo solárních horoskopů používat transolární, učinil.

První na kom vždy zkouším vypovídací schopnost nějaké, pro mne nové techniky, či nové symboliky již známých věcí, jsem samozřejmě já sám. Svůj život známe asi každý nejlépe a jsme-li k sobě alespoň trochu upřímní, tak je to nejlepší platforma pro ověřování a poznávání nových astrologických technik. Pokud bych měl sám sobě stanovit žebříček těch technik, které mně nejvíce uchvátily svou vypovídací hodnotou tak na prvním místě bude stát sabiánská symbolika ve spojitosti s lunačními cykly a osami nativního horoskopu. O tom snad někdy příště. Další je pak studium transolárního horoskopu a studium tranzitů no a nakonec studium nativního horoskopu samotného. Avšak alespoň symbolické dokonalosti je dosaženo až sloučením všech tří zmíněných technik. Nativita pak slouží jako mapa, na které se odehrává mysteriózní představení života, symbolizované třeba právě lunačními cykly a transolárními horoskopy. Dělení na menší části, dle mého nemá valného významu, protože při přílišném rozdrobení se nám ze zřetel ztrácí celek a topíme se v jednotlivostech, které bez vztahu k celku nevypovídají o skutečnosti. Výjimkou je studium natalquotidietů – jednodenních horoskopů -, ale to uvážene, opravdu při velmi výjimečných událostech. Pokud budeme používat tuto techniku ke studiu každého prdu, tak její potenciál zcela promarníme. Ale to také není téma tohoto zamyšlení. Tak tedy solár versus transolár.

Vše začalo tím, že jsem si pro rok svého narození vypracoval jak solární tak transolární horoskop a sledoval, jak který odpovídá prožívaným událostem a tématům daného roku. A shledal jsem ke svému překvapení, že oproti transolárnímu hor., nemá „obyčejný“ solár“ vypovídací hodnotu téměř žádnou. Tak to alespoň bylo v mém případě. Během tohoto roku, jsem začal používat techniku trans. hor. i u – hrozné slovo najde se už konečně to pravé – klientů. I u nich měl trans. překvapivě větší vypovídací hodnotu než solár. Upozorňuji však na to, že to byli a jsou všechno lidé, kteří se alespoň částečně snaží žít svůj život vědomě a svébytně.

Při hledání důvodů pro to, proč trans. lépe a přesněji dokáže odhalit tematiku daného roku, jsem dospěl k následujícímu závěru. Do té doby, dokud člověk žije pouze jako člen stáda homo sapiens, má pro něj nativita mnohdy determinující význam. U takových lidí mohou fungovat fatalistické horoskopy tradičních astrologů, ba co více, mnohdy i stádní časopisové horoskopy. Započne-li však proces individuace, přestávají tato tradiční schémata platit a nativní horoskop se stává symbolickou mandalou možností vývoje člověka. Tímto procesem se dává do pohybu i to, co se zdálo být dříve neměnné a to je symbol archetypální kořenné energie Slunce. Proč? Protože i Slunce je ve skutečnosti pouhým prostředníkem celku většího, galaktického. A proto i jím život protéká a nevyzařuje z něj, jako ze statického zdroje. A tak i zde se Slunce začíná velmi pozvolna odlepovat od mrtvého a neživého bodu, do kterého ho svázal okamžik našeho prvního nádechu. Obraz tohoto oživlého cyklu je pak věrnější, nežli obraz, který vychází z mrtvé nativity. Ačkoliv se Slunce od své nativní polohy vzdaluje velmi pomalu, časem se pravděpodobně každému (závisí na věku a nativní poloze Slunce) změní i stupeň, na kterém se Slunce v nativitě nachází a s ním i sabiánský symbol, který ho charakterizuje. Otvírá se nový zdroj, ze kterého je možno čerpat,

nový cíl, ke kterému je možné jít. Starý nemizí, zůstává, ale je jaksi aktualizován novým. Někdy se může stát, že Slunce tímto změní i polohu ve znamení. Z vlastní zkušenosti znám takový příklad, kdy se Slunce z 30° Střelce posunulo na 1° Kozoroha. A k němu se pojí jeden zajímavý okamžik. Tento člověk si studoval přímo z Astrologické mandaly od D. Rudhyara sabiánský symbol svého nativního Slunce. Rok po té, jsem mu vypracoval transolár a v něm byl mimo jiné tento symbol aktualizován symb. novým. Když si výklad transoláru přečetl, tak mi řekl, že když si loni četl v Astrologické mandale, tak svůj nativní symbol vnímal jako něco starého, sice jeho, ale něco, co už opustil, či se opouštět snaží. Zato ho však velmi přitahoval symbol následující, který v něm rozrezonoval něco příjemného, známého a současného. V té době jsem ještě techniku transolárního horoskopu neznal a netušil jsem, že se něco takového může skutečně stát.

Mé dosavadní zkušenosti s trans. hor. mě přesvědčily natolik, že jsem klasické solární horoskopy přestal používat úplně. Je to sice ryze má zkušenost a můj závěr, avšak myslím si, že každý, kdo to s astrologií myslí jen trochu vážně, by si měl vyzkoušet jak tyto dvě techniky fungují. Jsem přesvědčený o tom, že ať dospěje k jakémukoliv závěru, bude to pro něj zkušenost obohacující.

Jan VACEK

Slovo na závěr

Všechna čísla bulletinu Transformátor jsou určena výhradně ke studijním účelům.

Přátelé! Příští rok se letí na MARS!!!

Napište si Ježíškovi o skafandr a teplé prádlo. Moc se na Silvestra neopije, vždyť je to jen nové tisíciletí... Hod'te se do klidu, Wolf je na cestě ...(jkněte na film Pulp Fiction)...**zdraví Vás Ženy od pultu redakce.**
PS. Samosebou Vás všechny líbáme...

Diana Prie
Linda Blach
Jan Vacek

